

PROGRAM STUDIÓW

Logopedia

studia II stopnia, stacjonarne

rok akademicki 2023/2024

Tabela 1. Podstawowe informacje o kierunku studiów

a. Nazwa kierunku studiów	Logopedia
b. Poziom kształcenia	studia II stopnia
c. Profil kształcenia	praktyczny
d. Forma studiów	studia stacjonarne
e. Liczba punktów ECTS konieczna do uzyskania kwalifikacji (tytułu zawodowego)	120
f. Liczba semestrów	4
g. Tytuł zawodowy uzyskiwany przez absolwenta	Magister
h. Przyporządkowanie do dyscyplin (procentowo*)	
i. Dyscyplina wiodąca (<i>w przypadku przyporządkowania kierunku do więcej niż 1 dyscypliny</i>)	językoznawstwo
j. Język, w jakim odbywa się kształcenie	język polski
k. Klasyfikacja ISCED	0232 Literatura i językoznawstwo
l. Grupa studiów <ul style="list-style-type: none"> • filologia obca • nauczycielskie 	nie obca – nie nauczycielskie – tak

*nie dotyczy wniosku o wyrażenie zgody na rozpoczęcie prac nad nowym programem studiów

Odniesienie kierunkowych efektów uczenia się do charakterystyk drugiego stopnia efektów uczenia się dla kwalifikacji na poziomach 6-8 PRK

**OPIS KIERUNKOWYCH EFEKTÓW UCZENIA SIĘ
DLA KIERUNKU LOGOPEDIA
STUDIA II STOPNIA
profil praktyczny**

Cykl dydaktyczny od roku akademickiego 2023/24

Objaśnienie oznaczeń:

K (przed podkreślnikiem) – kierunkowe efekty uczenia się

W – kategoria wiedzy

U – kategoria umiejętności

K (po podkreślniku) – kategoria kompetencji społecznych

P7S – Charakterystyki drugiego stopnia Polskiej Ramy Kwalifikacji – poziom 7 (studia II stopnia)

WG – kategoria wiedzy, zakres i głębokość – kompletność perspektywy poznawczej i zależności

WK – kategoria wiedzy, kontekst – uwarunkowania, skutki

UW – kategoria umiejętności, wykorzystanie wiedzy – rozwiązywane problemy i wykonywane zadania

UK – kategoria umiejętności, komunikowanie się – odbieranie i tworzenie wypowiedzi, upowszechnianie wiedzy w środowisku naukowym i posługiwanie się językiem obcym

UO – kategoria umiejętności, organizacja pracy – planowanie i praca zespołowa

UU – kategoria umiejętności, uczenie się – planowanie własnego rozwoju i rozwoju innych osób

KK – kategoria kompetencje, oceny – krytyczne podejście

KO – kategoria kompetencje, odpowiedzialność – wypełnianie zobowiązań społecznych i działanie na rzecz interesu publicznego

KR – kategoria kompetencje, rola zawodowa – niezależność i rozwój etosu

Symbol	Kierunkowe efekty uczenia się	Odniesienie do charakterystyk drugiego stopnia PRK
WIEDZA: ABSOLWENT ZNA I ROZUMIE:		
K_W01	w zaawansowanym stopniu – wybrane fakty, obiekty i zjawiska językowe, w tym logopedyczne, oraz biomedyczne, a także podstawy teoretyczne metod językoznawczych i logopedycznych wykorzystywanych w zdaniach zawodowych logopedy;	P7S_WG
K_W02	w pogłębiony sposób teorii, metodologii i terminologii ogólnej i szczegółowej z zakresu językoznawstwa, zwłaszcza logopedii, stosowanych w zdaniach zawodowych logopedy;	P7S_WG
K_W03	zasady dotyczące ochrony własności intelektualnej i prawa autorskiego w dziedzinie działalności zawodowej logopedy;	P7S_WG
K_W04	w pogłębiony sposób teorii dotyczące zjawisk i procesów z zakresu językoznawstwa, w tym logopedii umożliwiające doskonalenie metod i narzędzi pracy w zdaniach zawodowych logopedy;	P7S_WK
K_W05	na czym polega proces diagnozy logopedycznej u dzieci i dorosłych (typy, narzędzia, procedury);	P7S_WK
K_W06	sposoby diagnozowania, metody i techniki we wczesnej interwencji logopedycznej;	P7S_WK
K_W07	zasady sporządzania informacji z badań, opinii logopedycznej; potrzebę diagnozy zespołowej we współpracy z innymi specjalistami;	P7S_WK
K_W08	metody i techniki terapii logopedycznej (w dyslalii, w zaburzeniach miofunkcyjnych, w zaburzeniach opóźnionego rozwoju mowy, w zaburzeniach rozwoju komunikacji i języka, w afazji, w spektrum autyzmu, w mutyzmie, w zaburzeniach rozwojowych, w zaburzeniach komunikacji werbalnej; w zaburzeniach mowy i języka u dorosłych z demencją i dysartrią);	P7S_WG
K_W09	metody komunikacji alternatywnej i wspomagającej u dzieci i dorosłych	P7S_WG
UMIĘJĘTNOŚCI – ABSOLWENT POTRAFI:		
K_U01	wykorzystywać posiadaną wiedzę językoznawczą, w tym logopedyczną, oraz biomedyczną w zadaniach zawodowych logopedy;	P7S_UW
K_U02	dobierać odpowiednie metody i narzędzia w celu wykonywania złożonych zadań zawodowych logopedy, wykorzystując wiedzę językoznawczą, zwłaszcza logopedyczną, uwzględniając dokonania nauk pokrewnych;	P7S_UW

K_U03	stosować podstawowe zasady dotyczące ochrony własności intelektualnej i prawa autorskiego w dziedzinie działalności zawodowej logopedy;	P7S_UU
K_U04	zróżnicować zaburzenia mowy, wymowy i kompetencji komunikacyjnych;	P7S_UW
K_U05	dokonać właściwej diagnozy logopedycznej zaburzeń mowy, wymowy i kompetencji komunikacyjnych u dzieci i dorosłych;	P7S_UW
K_U06	dokonać diagnozy funkcjonalnej mowy i komunikacji małego dziecka; dobrać i stosować właściwe metody terapeutyczne w pracy z małym dzieckiem adekwatne do potrzeb dziecka i rodzaju niepełnosprawności;	P7S_UW
K_U07	sporządzać informację z badań, opinię logopedyczną; przeprowadzić diagnozę zespołową we współpracy z innymi specjalistami;	P7S_UW P7S_UO
K_U08	dobierać odpowiednie metody, techniki i narzędzia w terapii logopedycznej u dzieci i dorosłych (w dyslalii, w zaburzeniach miodfunkcjonalnych, w zaburzeniach opóźnionego rozwoju mowy, w zaburzeniach rozwoju komunikacji i języka, w afazji, w spektrum autyzmu, w mutyzmie, w zaburzeniach rozwojowych, w zaburzeniach komunikacji werbalnej, w zaburzeniach mowy i języka u dorosłych z demencją i dysartrią);	P7S_UW
K_U09	stosować właściwy system komunikacji wspomagającej lub alternatywnej u dzieci i dorosłych na podstawie planu aktywności, uwzględniając technologie komputerowe;	P7S_UK
K_U10	posługiwać się językiem obcym na poziomie B2+ Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego oraz specjalistyczną terminologią;	P7S_UK
KOMPETENCJE SPOŁECZNE – ABSOLWENT JEST GOTÓW DO:		
K_K01	wymagania od siebie i innych przestrzegania zasad obowiązujących w podjętej działalności zawodowej logopedy, dotyczących utrzymywania i podwyższania jakości prowadzonej działalności oraz kultury współpracy i kultury konkurencji;	P7S_KK
K_K02	tworzenia, utrzymywania i rozwijania właściwych relacji w logopedycznym środowisku zawodowym oraz z innymi specjalistami;	P7S_KO
K_K03	promowania kultury pro jakościowej w dziedzinie działalności zawodowej logopedy i podejmowania etycznych decyzji w sytuacjach wysokiego ryzyka.	P7S_KR

Załącznik 1.B Sumaryczne wskaźniki charakteryzujące program studiów

a) Liczba semestrów konieczna do ukończenia studiów na danym poziomie	4 semestry
b) Liczba punktów ECTS konieczna do ukończenia studiów na danym poziomie	120 ECTS
c) Łączna liczba godzin zajęć	870 godzin
d) Łączna liczba godzin zajęć prowadzonych na wnioskowanym kierunku przez nauczycieli akademickich zatrudnionych w uczelni składającej wniosek jako podstawowym miejscu pracy Uzasadnienie: 450 godzin zajęć zostanie zrealizowanych przez pracowników, dla których Uniwersytet Opolski nie jest podstawowym miejscem pracy. Osoby te są specjalistami reprezentującymi środowisko zewnętrzne, w kilku przypadkach współpracującymi już z Uniwersytetem Opolskim w zakresie realizacji innych zadań związanych z prowadzeniem zajęć na Wydziale Filologicznym. Specyfikacja przedmiotów prowadzonych przez pracowników, dla których Uniwersytet Opolski nie jest podstawowym miejscem pracy stanowi załącznik do tabeli <i>Sumaryczne wskaźniki</i>	420 godzin
e) Procentowy udział liczby punktów ECTS dla każdej z dyscyplin, do których przyporządkowany jest kierunek w liczbie punktów ECTS koniecznej do ukończenia studiów na danym poziomie – w przypadku kierunku przyporządkowanego do więcej niż jednej dyscypliny	Językoznawstwo 100%
f) Łączna liczba punktów ECTS, jaką student musi uzyskać w ramach zajęć prowadzonych z bezpośrednim udziałem nauczycieli akademickich lub innych osób prowadzących zajęcia *	75,5 ECTS
g) Łączna liczba punktów ECTS, jaką student musi uzyskać w ramach zajęć związanych z prowadzoną w uczelni działalnością naukową w dyscyplinie lub dyscyplinach, do których przyporządkowany jest kierunek studiów (nie mniej niż 50% dla profilu ogólnoakademickiego)* / Łączna liczba punktów ECTS, jaką student musi uzyskać w ramach zajęć kształtujących umiejętności praktyczne (nie mniej niż 50% dla profilu praktycznego)*	62 ECTS

<p>Uzasadnienie:</p> <p>Szczegółowy wykaz przedmiotów kształtujących umiejętności praktyczne stanowi załącznik do tabeli <i>Summaryczne wskaźniki</i></p>	
<p>h) Liczba punktów ECTS, jaką student musi uzyskać w ramach zajęć z dziedziny nauk humanistycznych lub nauk społecznych – w przypadku kierunków studiów przyporządkowanych do dyscyplin w ramach dziedzin innych niż odpowiednio nauki humanistyczne lub nauki społeczne (co najmniej 5 ECTS)*</p> <p>Uzasadnienie:</p> <p>7. Socjolingwistyka (3 ECTS) 20. Psychologiczne aspekty relacji logopeda – rodzic dziecka objętego terapią logopedyczną / Psychologiczne aspekty współpracy z pacjentem w terapii logopedycznej (2 ECTS)</p>	<p>5 ECTS</p>
<p>i) Liczba punktów ECTS przyporządkowana zajęciom lub grupom zajęć do wyboru (w wymiarze nie mniejszym niż 30% punktów ECTS koniecznych do ukończenia studiów)*</p> <p>Uzasadnienie:</p> <p>Kursy ujęte w harmonogramie studiów w sekcji „C” Przedmioty kierunkowe do wyboru (ECTS) oraz Kursy zmienne ogólnouczelniane (6 ECTS)</p>	<p>62 ECTS</p>
<p>j) Wymiar praktyk zawodowych oraz liczba punktów ECTS, jaką student musi uzyskać w ramach tych praktyk (jeżeli program studiów na wnioskowanym kierunku przewiduje praktyki)</p>	<p>480 godzin 26 ECTS</p>
<p>k) Liczba godzin zajęć z wychowania fizycznego – w przypadku stacjonarnych studiów pierwszego stopnia i jednolitych studiów magisterskich</p>	<p>Nie dotyczy</p>
<p>l) Łączna liczba punktów ECTS, którą student uzyskuje w ramach zajęć z zakresu nauk podstawowych, do których odnoszą się efekty uczenia się</p>	<p>9 ECTS</p>
<p>m) Łączna liczba punktów ECTS związanych z udziałem studentów w zajęciach przygotowujących do prowadzenia działalności naukowej lub udział w tej działalności</p>	<p>Nie dotyczy</p>
<p>n) Łączna liczba punktów ECTS, którą student uzyskuje z wykorzystaniem metod i technik kształcenia na odległość (w przypadku studiów o profilu praktycznym w wymiarze nie większym niż 50% liczby punktów ECTS koniecznych do ukończenia studiów, a w przypadku studiów o profilu ogólnoakademickim w wymiarze nie</p>	<p>10 ECTS</p>

większym niż 75% liczby punktów ECTS koniecznych do ukończenia studiów)*

Uzasadnienie:

2. Biomedyczne podstawy logopedii (3 ECTS)

19. Przedmiot językoznawczy do wyboru (1 ECTS)

27 Kurs zmienny ogólnouczelniany (6 ECTS)

Zał. 1.H Zasady i forma odbywania praktyk zawodowych – jeżeli program studiów na wnioskowanym kierunku przewiduje praktyki.

KIERUNEK: LOGOPEDIA STUDIÓW DRUGIEGO STOPNIA PROFIL PRAKTYCZNY
<p>1) Czas trwania praktyki:</p> <p>Studenci kierunku <i>logopedia studiów drugiego stopnia profil praktyczny</i> uczący się na Uniwersytecie Opolskim (UO) w systemie dziennym zobowiązani są – zgodnie z harmonogramem studiów – do odbycia praktyk zawodowych.</p> <p>Praktyka realizowana jest jednorazowo w semestrze 3 (w sumie 480 godz.) i jest podzielona na dwie części:</p> <p>1) praktyka logopedyczna 1: 160 h [5 tygodni x 4 dni x 8 h (6 godzin zegarowych dziennie według specyfikacji czasu pracy pracodawcy)];</p> <p>2) praktyka logopedyczna 2: 320 h [10 tygodni x 4 dni x 8 h (6 godzin zegarowych według specyfikacji czasu pracy pracodawcy)];</p> <p>z czego za praktykę logopedyczną 1 student uzyskuje 8 pkt ECTS; a za praktykę logopedyczną 2 – 18 pkt ECTS za realizację zakładanych efektów uczenia się</p> <p>W ciągu trzeciego semestru w wymiarze 4 dni tygodniowo, 8 godzin dydaktycznych dziennie, co przekłada się na 6 godz. zegarowej pracy dziennie według specyfikacji czasu pracy pracodawcy. Łącznie podczas kursów praktyka 1-2 student realizuje 480 godz. dydaktycznych (160 + 320) praktyk zawodowych, uzyskując łącznie 26 punktów ECTS (8 + 18), przy czym za praktykę 1 student uzyskuje 6 punktów ECTS za realizację zakładanych efektów uczenia się w drodze pracy kontaktowej podczas realizacji praktyki oraz 2 punkt ECTS za merytoryczne i praktyczne przygotowanie się do praktyki, na które przeznaczają łącznie 40 godzin, co przekłada się na 8 godzin (45 min) pracy własnej studenta w każdym tygodniu praktyki. Praktyka 2 realizowana jest również w semestrze trzecim studiów przez okres 10 tygodni, w wymiarze 4 dni tygodniowo, 8 godzin dydaktycznych dziennie, co przekłada się na 6 godzin zegarowych pracy dziennie według specyfikacji czasu pracy pracodawcy. Podczas kursu praktyka 2 student realizuje 320 godz. dydaktycznych praktyk zawodowych, uzyskując łącznie 18 punktów ECTS, przy czym student uzyskuje 15 punktów ECTS za realizację zakładanych efektów uczenia się w drodze pracy kontaktowej podczas realizacji praktyki oraz 3 punkty ECTS za merytoryczne i praktyczne przygotowanie się do praktyki, na które przeznaczają łącznie 60 godzin, co przekłada się na 6 godzin pracy własnej studenta w każdym tygodniu praktyki.</p>
<p>2) Placówki/instytucje, w których można realizować praktykę:</p> <p>Celem praktyki zawodowej jest zdobycie podstawowego doświadczenia zawodowego, a także nabycie umiejętności zastosowania w praktyce wiedzy zdobytej podczas studiów. Praktyka może odbywać się w różnorodnych placówkach i środowiskach, m.in. poradniach i gabinetach logopedycznych, szpitalach, ośrodkach pomocy społecznej, a także placówkach oświatowych (warunkiem jest przygotowanie pedagogiczne i ukończenie modułu nauczycielskiego).</p>
<p>3) Cele praktyk:</p> <p>1) zaznajomienie się z całokształtem placówki, w której student odbywa praktykę (m.in. zapoznanie się ze strukturą, placówką, prowadzoną dokumentacją logopedyczną, poznanie metod i narzędzi dokonywania diagnozy i prowadzenia terapii logopedycznej etc.);</p>

- 2) pogłębienie i poszerzenie wiedzy teoretycznej, zdobytej w trakcie dotychczasowych studiów, a także umiejętne zintegrowanie wiedzy teoretycznej z konkretnymi, praktycznymi zadaniami do wykonania na stanowisku pracy podczas hospitowania oraz prowadzenia zajęć;
- 3) zdobycie i rozwinięcie umiejętności właściwego planowania, organizowania i kierowania powierzoną pracą (np. właściwego rozplanowania zadań w dostępnym czasie) poprzez realizację powierzonych przez pracodawcę zadań;
- 4) rozwinięcie praktycznych umiejętności (m.in. diagnozowania, prowadzenia terapii logopedycznej, opracowywania narzędzi logopedycznych, opiniowania, etycznego komunikowania się) podczas samodzielnego prowadzenia zajęć;
- 5) wymaganie od siebie i innych przestrzegania zasad obowiązujących w podjętej działalności zawodowej logopedy, dotyczących utrzymywania i podwyższania jakości prowadzonej działalności oraz kultury współpracy i kultury konkurencji;
- 6) tworzenia, utrzymywania i rozwijania właściwych relacji w logopedycznym środowisku zawodowym oraz z innymi specjalistami;
- 7) promowania kultury jakościowej w dziedzinie działalności zawodowej logopedy i podejmowania etycznych decyzji w sytuacjach wysokiego ryzyka.

4) Obowiązki studenta przed rozpoczęciem oraz w czasie realizacji praktyki zawodowej

Student-praktykant zobowiązany jest w szczególności do:

- 1) stawienia się w wyznaczonym miejscu i czasie na spotkanie informacyjno-organizacyjne z wyznaczonym koordynatorem ds. praktyk zawodowych, jeśli dojdzie do organizacji takiego spotkania;
- 2) zaznajomienia się przed rozpoczęciem praktyki z Regulaminem organizacji praktyk w UO ZR 15/2021 oraz instrukcją kierunkową, dostępnym na stronie internetowej <http://cedu.uni.opole.pl>, oraz przestrzegania postanowień tego Regulaminu w trakcie odbywania praktyki;
- 3) pobrania stosownych dokumentów z Biura Dydaktyki i Spraw Studenckich UO, koniecznych do odbycia praktyki zawodowej, oraz dostarczenia ich do pracodawcy, u którego będzie odbywana praktyka;
- 4) udostępnienia wyznaczonemu koordynatorowi ds. praktyk zawodowych – na jego żądanie – aktualnego adresu e-mailowego i numeru komórkowego praktykanta oraz numeru stacjonarnego i adresu e-mailowego pracodawcy, u którego będzie odbywana praktyka zawodowa, a także jej terminu i wyznaczonych dla praktykanta godzin pracy – w celu umożliwienia skutecznej kontroli odbywania tej praktyki;
- 5) stawienia się w pierwszym dniu praktyki w wyznaczonym miejscu, w którym odbywana będzie praktyka zawodowa, co najmniej pół godziny przed określonym czasem jej rozpoczęcia – chyba, że pracodawca określi inaczej;
- 6) punktualnego stawiania się w miejscu pracy w każdym pozostałym dniu praktyki, tj. w ciągu całego jej trwania, o godzinie wyznaczonej przez pracodawcę;
- 7) nieopuszczania wyznaczonego stanowiska pracy przed upływem sześciu godzin zegarowych w każdym dniu – chyba, że pracodawca zdecyduje o innej organizacji tygodnia pracy (który w łącznym wymiarze tygodniowym powinien wynieść za praktykę 1 120 godzin zegarowych, za praktykę 2 240 godzin zegarowych);
- 8) stosowania się do poleceń kierownictwa firmy, w której odbywa się praktyka, oraz innych osób, odpowiedzialnych za organizację pracy podczas praktyki, a także sumiennego wykonywania powierzonych mu zadań, wynikających z pracy logopedy i programu praktyki – z zachowaniem obowiązujących na danym stanowisku przepisów dotyczących dyscypliny pracy i wszelkich wymogów bezpieczeństwa (m.in. BHP);

- 9) prowadzenia własnej dokumentacji, związanej z odbywaną praktyką zawodową, przez cały czas jej trwania, na którą składa się *Karta przebiegu praktyki* (według stosownego wzoru), stanowiąca dzienny/godzinowy rozkład praktyki ze szczegółowym wyliczeniem wszelkich zajęć/zadań, realizowanych w miejscu pracy.

5) Zadania placówki/institucji i opiekuna praktyki w zakresie organizacji:

Przed rozpoczęciem praktyki zawodowej oraz w jej trakcie placówka/institucja, w której odbywana jest praktyka, ma obowiązek:

- 1) wyznaczyć opiekuna praktyki posiadającego kompetencje do opieki nad praktykantem;
- 2) wypełnić dostarczone przez studenta-praktykanta *Skierowanie na praktykę*, przygotowane przez Biuro Dydaktyki i Spraw Studenckich UO i przekazać dokumenty do rąk własnych studenta-praktykanta;
- 3) podpisać dostarczoną przez studenta-praktykanta *Umowę w sprawie organizacji praktyk studenckich* i odesłać jeden jej egzemplarz do Zakładu Praktyk UO przed rozpoczęciem praktyki przez studenta;
- 4) zorganizować i przeprowadzić praktykę zawodową dla studenta-praktykanta zgodnie z ustaleniami ww. Umowy, a także wyznaczyć opiekuna studenta na czas praktyki;
- 5) opracować wspólnie ze studentem harmonogramu praktyk, uwzględniającego specyfikę i potrzeby zakładu pracy oraz umiejętności praktykanta;
- 6) obserwować zachowania studenta w trakcie odbywania praktyki (punktualność, kultura osobista, zaangażowanie w powierzone prace, umiejętność nawiązywania kontaktów z pracownikami, kontrolowanie obecności) i odnotowanie ewentualnych uwag w *Karcie przebiegu praktyki*;
- 7) zapoznać praktykanta z regulaminem pracy w danym zakładzie pracy (ze szczególnym uwzględnieniem ewentualnych zagrożeń wynikających ze specyfiki zakładu pracy);
- 8) kontrolować i omówić zadania wykonywane przez studenta;
- 9) sporządzić opinię z przebiegu praktyki na formularzu: *Opinia o przebiegu praktyki zawodowej* oraz potwierdzenie *Karty przebiegu praktyki*.

6) Zadania koordynatora ds. praktyk zawodowych:

Przed rozpoczęciem praktyki zawodowej oraz w jej trakcie wyznaczony koordynator ds. praktyk zawodowych ma obowiązek:

- 1) zorganizować w stosownym terminie co najmniej jedno spotkanie informacyjne dla studentów w sprawie organizacji praktyk zawodowych;
- 2) monitorować ogłoszenia Biura Dydaktyki i Spraw Studenckich UO w celu poinformowania studentów o konieczności odebrania *Skierowań na praktykę*;
- 3) utrzymywać kontakt mailowy i osobisty ze studentami w celu rozwiązywania bieżących problemów, związanych z praktyką zawodową;
- 4) przedstawić studentom warunki zaliczenia praktyki jeszcze przed jej rozpoczęciem;
- 5) zaliczyć praktykę zawodową zgodnie z określonymi niżej warunkami zaliczenia praktyki podczas wyznaczonych dyżurów/konsultacji dokonując odpowiedniego wpisu do systemu USOS.

7) Warunki zaliczenia praktyki zawodowej:

- 1) osiągnięcie efektów uczenia się przypisanych praktyce;
- 2) zgodność miejsca, czasu i charakteru odbytej praktyki zawodowej z zasadami wyłożonymi w niniejszej instrukcji;
- 3) pozytywny wynik ewentualnej kontroli odbywania praktyki zawodowej przez studenta, przeprowadzonej przez wyznaczonego koordynatora ds. praktyk zawodowych;
- 4) przedłożenie wyznaczonemu koordynatorowi ds. praktyk zawodowych dokumentacji z odbytej praktyki zawodowej w terminie do końca października cyklu dydaktycznego, w którym

praktyka się odbyła, tj.:

- prawidłowo wypełnionej przez studenta-praktykanta, podpisanej i opieczetowanej przez pracodawcę *Karty przebiegu praktyki* (według stosownego wzoru),
- prawidłowo wypełnionej, podpisanej i opieczetowanej przez pracodawcę „Opinii o przebiegu praktyki zawodowej” (według stosownego wzoru).

Karta przedmiotu

Nazwa: TEORIA JĘZYKA		Kod: 1.S2.L.PP.1	ECTS: 2
Nazwa jednostki prowadzącej przedmiot: <i>Wydział Filologiczny</i>			
Kierunek: LOGOPEDIA			
Poziom PRK: 7 Poziom: <i>studia drugiego stopnia</i> Profil: <i>praktyczny</i> Forma: <i>studia stacjonarne</i>			
Koordynator przedmiotu: Prowadzący przedmiot: prof. dr hab. Jolanta Nocoń			
Formy zajęć, sposób ich realizacji i przypisana im liczba godzin:		Nakład pracy studenta:	
A. Formy zajęć <i>konwersatorium</i>		A. Godziny kontaktowe: <i>25h/ 1 ECTS</i> Udział w zajęciach: <i>15h</i> Udział w zaliczeniu, realizacja projektu w placówce, raportowanie z realizacji projektu, prezentacja wniosków: <i>10h</i>	
B. Tryb realizacji <i>w sali dydaktycznej</i>		B. Praca własna studenta: <i>25h/ 1 ECTS</i> Przygotowanie do zajęć: <i>15h</i> Przygotowanie do kolokwium: <i>5h</i> Przygotowanie prezentacji: <i>5h</i>	
C. Liczba godzin <i>15h</i>			
D. Sposób zaliczenia <i>zaliczenie z oceną</i>			
Język wykładowy: <i>język polski</i>	Rodzaj przedmiotu: <i>obowiązkowy</i>	Wymagania wstępne: <i>brak</i>	
Metody dydaktyczne: <i>wykład konwersatoryjny, prezentacja, dyskusja</i>		Metody i kryteria oceniania: A. Formy zaliczenia (weryfikacja efektów uczenia się) <i>prezentacja (efekty 1,2,3,4); kolokwium zaliczeniowe (efekty 1,2,3) aktywność na zajęciach (efekty 1,2,3,4,5,6).</i> B. Podstawowe kryteria ustalenia oceny <i>Ustalenie oceny końcowej na podstawie oceny za prezentację (20%), kolokwium (40%) i aktywności na zajęciach (40%).</i>	
Skrócony opis: Pogłębienie wiedzy o paradygmatach, koncepcjach, metodologiach i metodach badawczych językoznawstwa.			
Opis:			

Spojrzenie na język jako przedmiot badań lingwistycznych, który może być badany na różne sposoby. Zapoznanie z historią badań nad językiem, głównymi koncepcjami i kierunkami badań lingwistycznych; usystematyzowanie wiedzy o językoznawstwie jako nauce, relacjach z innymi dyscyplinami naukowymi; pokazanie języka w różnych kontekstach: psychologicznym, społecznym, kulturowym, komunikacyjnym; poszerzenie zasobu ogólnej terminologii językoznawczej. Zajęcia mają pogłębić świadomość znaczenia wiedzy teoretycznej z zakresu językoznawstwa do rozwiązywania problemów logopedycznych i wyposażać studentów w narzędzia teoretyczne i aparat pojęciowo-terminologiczny przydatny do opisu i analizy zjawisk językowych i komunikacyjnych.

Zakres tematów:

1. Językoznawstwo jako dyscyplina naukowa. Związki językoznawstwa z innymi naukami.
2. Semiotyczne podstawy języka i językoznawstwa – język jako system znaków.
3. Językoznawstwo opisowe – budowa języka.
4. Początki refleksji lingwistycznej. Językoznawstwo historyczno-porównawcze.
5. Lingwistyczne paradygmaty badawcze: strukturalizm, generatywizm, kognitywizm.
6. Językoznawstwo zewnętrzne (socjolingwistyka, psycholingwistyka, pragmalingwistyka, lingwistyka kulturowa i międzykulturowa).
7. Współczesne metody i orientacje w badaniach lingwistycznych (stylistyka tekstu i dyskursu, lingwistyczna analiza dyskursu, krytyczna analiza dyskursu, lingwistyka korpusowa, genologia lingwistyczna, mediolingwistyka).
8. Lingwistyka stosowana.

Literatura:

- A. Literatura wymagana do ostatecznego zaliczenia zajęć
- A1. wykorzystywana podczas zajęć
- Anusiewicz J., Lingwistyka kulturowa. Zarys problematyki, Wrocław 1995.
Bobrowski I., Zaproszenie do językoznawstwa, Kraków 1998.
Grabias S., Język w zachowaniach społecznych, Lublin 1994.
Grębowiec J., Mówić i działać. Wykłady z pragmatyki językowej, Wrocław 2013.
Grucza F., Lingwistyka stosowana. Historia – Zadania – Osiągnięcia, Warszawa 2007.
Grzegorzczkowska R., Wstęp do językoznawstwa, Warszawa 2008
Kurcz I., Psychologia języka i komunikacji, Warszawa 2005.
Milewski S., Językoznawstwo, Warszawa 2005.
Tabakowska E., Kognitywne podstawy języka i językoznawstwa, Kraków 2001.
- B. Literatura uzupełniająca
- Furdal A., Językoznawstwo otwarte, Wrocław 2000
Grzegorzczkowska R., Wprowadzenie do semantyki językoznawczej, wyd. 3, Warszawa 2001,
Lachur Cz., Zarys językoznawstwa ogólnego, Opole 2004.
Łuczyński E., Maćkiewicz J., Językoznawstwo ogólne. Wybrane zagadnienia, Gdańsk 1999.
Pelc J., Wstęp do semiotyki, Warszawa 1981.
Przybylska R., Wstęp do nauki o języku, Kraków 2003.
Stalmaszczyk P. (red.), Metodologie językoznawstwa. Współczesne tendencje i kontrowersje, Warszawa 2008.

Efekty uczenia się (z odniesieniem do efektów kierunkowych):

Wiedza: student zna i rozumie

1. wybrane teorie, paradygmaty i metodologie lingwistyczne (K_W02);
2. podstawy teoretyczne współczesnych subdyscyplin językoznawczych (K_W02);

3. terminologię z zakresu językoznawstwa ogólnego (K_W02).

Umiejętności: student potrafi

4. stosować odpowiedni aparat pojęciowy i ogólną terminologię językoznawczą do opisu zjawisk językowych (K_U01);

5. wykorzystać posiadaną ogólną wiedzę językoznawczą do analizy problemów logopedycznych (K_U01);

Kompetencje społeczne: student jest gotów do

6. uznawania znaczenia teoretycznej wiedzy językoznawczej w rozwiązywaniu problemów logopedycznych (K_K03).

Karta przedmiotu

Nazwa: BIOMEDYCZNE PODSTWY LOGOPEDII		Kod: 1.S2.L.PP.2	ECTS: 3
Nazwa jednostki prowadzącej przedmiot: <i>Wydział Filologiczny</i>			
Kierunek: LOGOPEDIA			
Poziom PRK: 7 Poziom: <i>studia drugiego stopnia</i> Profil: <i>praktyczny</i> Forma: <i>studia stacjonarne</i>			
Koordynator przedmiotu: Prowadzący przedmiot:			
Formy zajęć, sposób ich realizacji i przypisana im liczba godzin:		Nakład pracy studenta:	
<p>A. Formy zajęć <i>konwersatorium</i></p> <p>B. Tryb realizacji <i>e-learning</i></p> <p>C. Liczba godzin <i>45h</i></p> <p>D. Sposób zaliczenia <i>zaliczenie z oceną</i></p>		<p>A. Godziny kontaktowe: <i>50h/ 2ECTS</i> Udział w zajęciach: <i>45h</i> Udział w zaliczeniu: <i>5h</i></p> <p>B. Praca własna studenta: <i>25h/ 1ECTS</i> Przygotowanie do zajęć: <i>15h</i> Przygotowanie do kolokwium: <i>10h</i></p>	
Język wykładowy: <i>język polski</i>	Rodzaj przedmiotu: <i>obowiązkowy</i>	Wymagania wstępne: <i>brak</i>	
Metody dydaktyczne: <i>Wykład konwersatoryjny, dyskusja,, ćwiczenia praktyczne</i>		Metody i kryteria oceniania: <p>A. Formy zaliczenia (weryfikacja efektów uczenia się) <i>Kolokwia pisemne (efekty 1,2,3)</i> <i>aktywność na zajęciach (efekty 1,2,3,4,5,6).</i></p> <p>B. Podstawowe kryteria ustalenia oceny <i>Ustalenie oceny końcowej na podstawie średniej oceny za kolokwia pisemne (70%) i aktywności na zajęciach (30%).</i></p>	
Skrócony opis: Pogłębienie wiedzy z zakresu biomedycznych podstaw logopedii.			
Opis:			
Zakres tematów: <ol style="list-style-type: none"> 1. Biologiczne podstawy mowy. 2. Ocena budowy i motoryki narządów mowy. 			

3. Nerwy czaszkowe w terapii logopedycznej.
4. Funkcje słuchowe – diagnoza i terapia.
5. Ocena warunków zgryzowych.
6. Funkcje prymarne – oddychanie, połykanie, żucie.
7. Wprowadzenie do terapii miofunkcjonalnej.
8. Terapia ustno-twarzowa.

Literatura:

A.

Biomedyczne podstawy logopedii, (red.) S. Milewski, J. Kuczkowski, K. Kaczorowska-Bray, Gdańsk 2017.

Logopedia przedszkolna i wczesnoszkolna, (red.) A. Domagała, U. Mirecka, Gdańsk 2021.

Biologiczne uwarunkowania rozwoju i zaburzeń mowy, (red.) M. Michalik, Kraków 2011.

Poradnik terapii ustno-twarzowej, A. Regner, Bytom 2015.

Atlas anatomii głowy i szyi dla stomatologów Nettera, N. S. Norton, Wrocław 2018.

Terapia miofunkcjonalna, A. Kittel, Zielona Góra 2014.

B.

Gozdecki K. (2016), *Rehabilitacja stomatologiczna*, Kargo.

Jarka J., Angerman A. (2022), *O powstawaniu wad zgryzu*, Opole.

Kucz I. (2005), *Psychologia języka i komunikacji*, Warszawa.

Kulig-Goc G. (2021), *Mechanizm gryzienia, żucia i połykania. Fizjologia i patologia wybranych funkcji w obrębie układu stomatognatycznego*, „Z Praktyki Logopedy”, nr 46.

Łuczyński E. (2005). *Mowa a język. Podstawy językowe neurologopedii*, [w:] Gałkowski T., Jastrzębowska G. (red.), *Podstawy neurologopedii*, Opole.

Minczakiewicz E., (1997), *Mowa – rozwój – zaburzenia – terapia*, Kraków.

Stecko E., (2002), *Zaburzenia mowy u dzieci*, Warszawa.

Sternberg R., (2001), *Psychologia poznawcza*, Warszawa.

Efekty uczenia się (z odniesieniem do efektów kierunkowych):

Wiedza: student zna i rozumie

1. podstawowe zagadnienia z pediatrii, psychiatrii, laryngologii i neurologii niezbędne w prowadzeniu diagnozy i terapii logopedycznej (K_W01).

Umiejętności: student potrafi

2. stosować w praktyce logopedycznej wybrane zagadnienia z anatomii i fizjologii człowieka (K_U01);

3. wykorzystać w kompleksowej opiece logopedycznej wiedzę z zakresu pediatrii, psychiatrii, laryngologii i neurologii (K_U02).

Kompetencje społeczne: student jest gotów do

4. pracy w zespole interdyscyplinarnym w celu prowadzenia rzetelnej diagnozy i terapii logopedycznej (K_K02);

5. kierowania pacjenta logopedycznego na specjalistyczne konsultacje lekarskie (K_K02);

6. empatycznego prowadzenia diagnozy i terapii logopedycznej, z uwzględnieniem fizjologicznych aspektów funkcjonowania człowieka (K_K03).

Karta przedmiotu

Nazwa: TEORETYCZNE PODSTAWY DIAGNOZY LOGOPEDYCZNEJ		Kod: 1.S2.L.PP.3	ECTS: 4
Nazwa jednostki prowadzącej przedmiot: <i>Wydział Filologiczny</i>			
Kierunek: LOGOPEDIA Poziom PRK: 7 Poziom: <i>studia drugiego stopnia</i> Profil: <i>praktyczny</i> Forma: <i>studia stacjonarne</i>			
Koordynator przedmiotu: Prowadzący przedmiot:			
Formy zajęć, sposób ich realizacji i przypisana im liczba godzin: A. Formy zajęć <i>konwersatorium</i> B. Tryb realizacji <i>w sali dydaktycznej</i> C. Liczba godzin <i>45h</i> D. Sposób zaliczenia <i>egzamin</i>		Nakład pracy studenta: A. Godziny kontaktowe: <i>75h/ 3 ECTS</i> Udział w zajęciach: <i>45h</i> Udział w zaliczeniu, realizacja projektu w placówce, raportowanie z realizacji projektu, prezentacja wniosków: <i>30h</i> B. Praca własna studenta: <i>30h/ 1 ECTS</i> Przygotowanie do zajęć: <i>20h</i> Przygotowanie do kolokwium: <i>10h</i>	
Język wykładowy: <i>język polski</i>	Rodzaj przedmiotu: <i>obowiązkowy</i>	Wymagania wstępne: <i>brak</i>	
Metody dydaktyczne: <i>Wykład konwersatoryjny, dyskusja, ćwiczenia praktyczne</i>		Metody i kryteria oceniania: A. Formy zaliczenia (weryfikacja efektów uczenia się) <i>Kolokwia pisemne (efekty 1,2,3,4,5); projekt badawczy (efekty 1,2,3,4,5,6); aktywność na zajęciach (efekty 1,2,3,4,5,6,7,8,9,10).</i> B. Podstawowe kryteria ustalenia oceny <i>Ustalenie oceny końcowej na podstawie średniej oceny za kolokwia pisemne (50%) , projekt (30%) i aktywności na zajęciach (20%).</i>	
Skrócony opis: Pogłębienie wiedzy z zakresu zaburzeń komunikacji występujących u dzieci i dorosłych: objawy, przyczyny, rodzaje.			
Opis			
Zakres tematów: 1. Diagnoza logopedyczna przesiewowa. 2. Diagnoza logopedyczna szczegółowa.			

3. Diagnoza logopedyczna dzieci, młodzieży i dorosłych.
4. Diagnostyka różnicowa zaburzeń mowy, wymowy i komunikacji u dzieci i młodzieży.
5. Diagnostyka różnicowa zaburzeń mowy i komunikacji u dorosłych.
6. Narzędzia diagnostyki logopedycznej.
7. Model diagnozy zespołowej zaburzeń mowy i komunikacji.
8. Analiza przypadków poszczególnych zaburzeń wymowy, mowy i komunikacji.

Literatura:

- A. Literatura wymagana do ostatecznego zaliczenia zajęć
Grabias S., Woźniak T., Panasiuk J. (2015). Logopedia. Standardy postępowania logopedycznego. Lublin: UMCS.
Iskra I., Szuchnik J. (2005). Diagnoza logopedyczna [w:] Gałkowski T., Szela E., Jastrzębowska G., Podstawy neurologopedii, Opole.
Jastrzębowska G. (2005). Diagnoza i terapia rozwojowych zaburzeń mowy [w:] Gałkowski T., Szela E., Jastrzębowska G., Podstawy neurologopedii, Opole.
Jastrzębowska G., Pelc - Pękała O. (2003). Metodyka ogólna diagnozy i terapii logopedycznej [w:] G. Jastrzębowska, T. Gałkowski (red.) „Logopedia” t. 2.
Jastrzębowska G. (2003). Zaburzenia komunikacji językowej (wyjaśnienie podstawowych pojęć). [W:] red. nauk. T. Gałkowski, G. Jastrzębowska. Logopedia. Pytania i odpowiedzi. Podręcznik akademicki. Tom 1. Interdyscyplinarne podstawy logopedii, Opole.
Jauer-Niworowska O., Emiluta-Rozya D. (2021). Logopedyczne i psychologiczne aspekty diagnozowania zaburzeń mowy.
- B. Literatura uzupełniająca
Krajna E., Żebryk-Stopa A. (2012) Zasady diagnostyki neurologopedycznej [w:] A. Obrębski (red.) Wprowadzenie do neurologopedii, Termedia, Poznań
Kurowska M., Wolańska E. (red.) (2015). Metody i narzędzia diagnostyczne w logopedii, Elipsa.
Kwasiborska-Dudek J., Emiluta-Rozya D. (2020). Diagnoza i terapia małego dziecka z ASD. Gdańsk: Harmonia Universalis.

Efekty uczenia się (z odniesieniem do efektów kierunkowych):

Wiedza: student zna i rozumie

1. procedury i narzędzia diagnozowania zaburzeń mowy, wymowy i kompetencji komunikacyjnych u dzieci, młodzieży i dorosłych (K_W05);

2. narzędzia przesiewowe do badania artykulacji i mowy dziecka (K_W06);

Umiejętności: student potrafi

3. zróżnicować na podstawie objawów i/ lub dostępnej dokumentacji medycznej zaburzenia mowy, wymowy i kompetencji komunikacyjnych, aby postawić trafną diagnozę (K_U04);

4. określić niezbędne w wyposażeniu gabinetu pomoce dydaktyczne oraz inne środki niezbędne do diagnozy logopedycznej (K_U08);

5. na podstawie analizy konkretnych materiałów (sporządzonych we własnym zakresie i zaprezentowanych na zajęciach) dokonać diagnozy logopedycznej (K_U05).

Kompetencje społeczne: student jest gotów do:

6. przestrzegania zasad obowiązujących w podjętej działalności zawodowej logopedy, dotyczących utrzymywania i podwyższania jakości prowadzonej działalności (K_K02);

7. tworzenia, utrzymywania i rozwijania właściwych relacji w logopedycznym środowisku zawodowym oraz z innymi specjalistami, podejmowania diagnozy zespołowej. (K_K01).

Karta przedmiotu

Nazwa: FONETYCZNE I FONOLOGICZNE PODSTAWY LOGOPEDII		Kod: 1.S2.L.PP.4	ECTS: 4
Nazwa jednostki prowadzącej przedmiot: <i>Wydział Filologiczny</i>			
Kierunek: LOGOPEDIA			
Poziom PRK: 7 Poziom: <i>studia drugiego stopnia</i> Profil: <i>praktyczny</i> Forma: <i>studia stacjonarne</i>			
Koordynator przedmiotu: Prowadzący przedmiot: prof. dr hab. Jolanta Nocoń, dr Daniel Borysowski			
Formy zajęć, sposób ich realizacji i przypisana im liczba godzin:		Nakład pracy studenta:	
A. Formy zajęć <i>konwersatorium</i>		A. Godziny kontaktowe: <i>75h/ 3 ECTS</i> Udział w zajęciach: <i>45h</i> Udział w zaliczeniu, prezentacja wniosków z realizacji studium przypadku: <i>30h</i>	
B. Tryb realizacji <i>w sali dydaktycznej</i>		B. Praca własna studenta: <i>30h/ 1 ECTS</i> Przygotowanie do zajęć: <i>20h</i> Przygotowanie do kolokwium: <i>10h</i>	
C. Liczba godzin <i>45h</i>			
D. Sposób zaliczenia <i>zaliczenie z oceną</i>			
Język wykładowy: <i>język polski</i>	Rodzaj przedmiotu: <i>obowiązkowy</i>	Wymagania wstępne: <i>brak</i>	
Metody dydaktyczne: <i>Wykład konwersatoryjny, dyskusja, analiza wypowiedzi, ćwiczenia praktyczne</i>		Metody i kryteria oceniania: A. Formy zaliczenia (weryfikacja efektów uczenia się) <i>Kolokwia pisemne (efekty 1,2,3,4,5,7,8)</i> <i>aktywność na zajęciach (efekty 1,2,3,4,5,6,7,8,9,10).</i> B. Podstawowe kryteria ustalenia oceny <i>Ustalenie oceny końcowej na podstawie średniej oceny za kolokwia pisemne (70%) i aktywności na zajęciach (30%).</i>	
Skrócony opis: Pogłębienie wiedzy z zakresu fonetyki artykulacyjnej i o systemie fonologicznym języka polskiego oraz wprowadzenie podstawowej wiedzy z zakresu fonetyki i, w mniejszym stopniu, fonologii języków wschodniosłowiańskich (na przykładzie j. ukraińskiego oraz j. rosyjskiego) w ujęciu kontrastywnym.			
Opis: Pogłębienie wiedzy o procesie artykulacji głosek języka polskiego oraz wzorcach wymowy głosek polskich i ich kontekstowo uwarunkowanych wariantach. Poszerzenie zakresu specjalistycznej terminologii fonetycznej i fonologicznej – rozumienie tej terminologii i sprawne posługiwanie się nią w opisie fonemów i głosek oraz ich			

wariantów. Wyjaśnienie relacji między systemem fonetycznym a systemem fonologicznym języka polskiego. Zastosowanie teoretycznej wiedzy z zakresu fonetyki i fonologii do analizy wypowiedzi mówionej. W odniesieniu do języków wschodniosłowiańskich: uświadomienie kluczowych różnic między artykulacją języka polskiego oraz języków wschodniosłowiańskich (ujęcie kontrastywne), a także trudności w przyswajaniu języka polskiego jako obcego, które z tych różnic wynikają. Nabyte kompetencje mają służyć rozwiązywaniu problemów logopedycznych, nie tylko rozpoznawaniu, ale i rozumieniu przyczyn ewentualnych zniekształceń i błędów artykulacyjnych zarówno u osób polskojęzycznych od urodzenia, jak i u osób uczących się języka polskiego jako obcego, oraz stanowić skuteczną pomoc w projektowaniu terapii logopedycznej (wypracowaniu prawidłowych nawyków artykulacyjnych).

Zakres tematów:

SEMESTR 1

1. Typologia głosek języka polskiego.
2. Opis artykulacji samogłosek, półsamogłosek i spółgłosek języka polskiego.
3. Warianty fonetyczne głosek języka polskiego i ich uwarunkowania kontekstowe.
4. Analiza rentgenogramów.
5. Cechy akustyczne i wizualne głosek języka polskiego.
6. Fonologiczne cechy dystynktywne.
7. Matryca fonemów języka polskiego.
8. Alofony i ich dystrybucja.
9. Wymowa nieprawidłowa a wymowa wadliwa. Hiperpoprawność.
10. Tempo i style wymowy.

SEMESTR 2

1. Właściwości akustyczne wybranych głosek języków wschodniosłowiańskich.
2. Akcent ruchomy i swobodny.
3. Redukcja samogłosek w pozycjach nieakcentowanych w j. rosyjskim.
4. Akcent w enklitykach i proklitykach.
5. Konstrukcje intonacyjne j. ukraińskiego i j. rosyjskiego.

Literatura:

- A. Literatura wymagana do ostatecznego zaliczenia zajęć
A1. wykorzystywana podczas zajęć
Klebanowska B., Interpretacja fonologiczna zjawisk fonetycznych w języku polskim – z ćwiczeniami, Warszawa 2007.
Ostaszewska D., Tambor J., Fonetyka i fonologia współczesnego języka polskiego, Warszawa 2000.
Zinkiewicz-Tomanek B., Fonetyka współczesnego języka ukraińskiego, Kraków 2009.
- B. Literatura uzupełniająca
Dłuska M., Fonetyka polska, Artykulacja głosek polskich, Warszawa-Kraków 1981.
Nagórko A., Podręczna gramatyka języka polskiego, Warszawa 2010.
Wiśniewski M., Zarys fonetyki i fonologii współczesnego języka polskiego, Toruń 2000.
Kononenko I., Język ukraiński i polski: studium kontrastywne, Warszawa 2017.

Efekty uczenia się (z odniesieniem do efektów kierunkowych):

Wiedza: student zna i rozumie

1. terminologię z zakresu fonetyki i fonologii (K_W02)
2. proces powstawania i różnicowania się dźwięków mowy (K_W01)
3. cechy charakterystyczne głosek języka polskiego i wybranych głosek języka ukraińskiego i języka rosyjskiego (K_W01)
4. relacje między systemem fonetycznym a systemem fonologicznym języka polskiego (K_W04)
5. konteksty dystrybucji alofonów fonemów języka polskiego (K_W04)
6. podstawowe różnice między artykulacją polską a ukraińską i rosyjską (K_W04)

Umiejętności: student potrafi

7. stosować odpowiedni aparat pojęciowy i terminologię do opisu procesów fonetycznych (K_U01)
8. wykorzystać posiadaną wiedzę z zakresu fonetyki i fonologii do analizy wypowiedzi mówionej (K_U01)
9. rozpoznać problemy w przyswajaniu języka polskiego jako obcego wynikające z właściwości artykulacyjnych języków wschodniosłowiańskich (K_U01)

Kompetencje społeczne: student jest gotów do

10. uznawania znaczenia teoretycznej wiedzy z zakresu fonologii i fonetyki, w tym kontrastywnej, w rozwiązywaniu problemów logopedycznych (K_K03).

Karta przedmiotu

Nazwa: Warsztaty analizy fonetycznej wypowiedzi mówionej		Kod: 1.S2.L.PP.5	ECTS: 1
Nazwa jednostki prowadzącej przedmiot: <i>Wydział Filologiczny, Instytut Językoznawstwa</i>			
Kierunek: LOGOPEDIA			
Poziom PRK: 7 Poziom: <i>studia drugiego stopnia</i> Profil: <i>praktyczny</i> Forma: <i>studia stacjonarne</i>			
Koordynator przedmiotu: Sandra Caban Prowadzący przedmiot: Sandra Caban			
Formy zajęć, sposób ich realizacji i przypisana im liczba godzin:		Nakład pracy studenta:	
A. Formy zajęć <i>warsztaty</i>		A. Godziny kontaktowe: <i>15h/0,5 ECTS</i> Udział w zajęciach: <i>15h</i>	
B. Tryb realizacji <i>w sali dydaktycznej</i>		B. Praca własna studenta: <i>15h/0,5 ECTS</i> Przygotowanie do zajęć: <i>15h</i>	
C. Liczba godzin <i>15h</i>			
D. Sposób zaliczenia <i>zaliczenie z oceną</i>			
Język wykładowy: <i>język polski</i>	Rodzaj przedmiotu: <i>obowiązkowy</i>	Wymagania wstępne: student posiada wiedzę z fonetyki zdobytą na studiach pierwszego stopnia.	
Metody dydaktyczne: <i>ćwiczenia praktyczne/metoda projektu</i>		Metody i kryteria oceniania: A. Formy zaliczenia (weryfikacja efektów uczenia się) <i>Zadania cząstkowe (efekty 1-3).</i> B. Podstawowe kryteria ustalenia oceny <i>Ustalenie oceny końcowej na podstawie oceny cząstkowej – aktywnego udziału w zajęciach.</i>	
Skrócony opis: <i>celem zajęć jest wyposażenie studentów w zdolność analizy fonetycznej wypowiedzi mówionej.</i>			
Opis: celem zajęć jest wyposażenie studentów w zdolność analizy fonetycznej wypowiedzi mówionej niezbędnej w diagnozie i terapii logopedycznej oraz w tworzeniu prawidłowej dokumentacji logopedycznej.			
Zakres tematów: 1. Pismo fonetyczne – przypomnienie. 2. Analiza fonetycznej wypowiedzi mówionej – wzorzec.			

3. Studium przypadku – analiza fonetycznej wypowiedzi mówionej wybranych przypadków logopedycznych.

Literatura:

A. Literatura wymagana do ostatecznego zaliczenia zajęć

A1. wykorzystywana podczas zajęć

Łuczyński E., 2019, *Wiedza o języku polskim dla logopedów*, Gdańsk.

Ostaszewska D., Tambor J., 2000, *Fonetyka i fonologia współczesnego języka polskiego*, Warszawa.

Tambor J., 2007, *Fonetyka i fonologia współczesnego języka polskiego. Ćwiczenia*, Warszawa.

Wierzchowska B., 1981, *Wymowa polska*, Warszawa.

B. Literatura uzupełniająca

Koneczna H., 1965, *Charakterystyka fonetyczna języka polskiego*, Warszawa.

Lorenc A., 2015, *Transkrypcja mowy zaburzonej*, w: *Metodologia badań logopedycznych z perspektywy teorii i praktyki*, red. S. Milewski, K. Bray, Gdańsk, s. 112-143

Efekty uczenia się (z odniesieniem do efektów kierunkowych):

Wiedza: student zna i rozumie

1. zasady poprawnej analizy fonetycznej wypowiedzi mówionej (K_W04).

Umiejętności: student potrafi

2. dokonać fonetycznej analizy wypowiedzi mówionej (K_U01);

Kompetencje społeczne: student jest gotów do

3. wymagania od siebie pogłębiania wiedzy i zdolności w celu ulepszenia terapii logopedycznej (K_K01).

Karta przedmiotu

Nazwa: Współczesny język polski		Kod: 1.S2.L.PP.6	ECTS: 3
Nazwa jednostki prowadzącej przedmiot: <i>Wydział Filologiczny, Instytut Językoznawstwa</i>			
Kierunek: Logopedia z językiem polskim jako obcym			
Poziom PRK: 7 Poziom: <i>studia drugiego stopnia</i> Profil: praktyczny Forma: <i>studia stacjonarne</i>			
Koordynator przedmiotu: Prowadzący przedmiot: dr hab. Danuta Lech-Kirstein			
Formy zajęć, sposób ich realizacji i przypisana im liczba godzin:		Nakład pracy studenta:	
A. Formy zajęć <i>konwersatorium</i>		A. Godziny kontaktowe: <i>50h/ 2 ECTS</i> Udział w zajęciach: <i>30h</i> Realizacja projektu w placówce, raportowanie z realizacji projektu, prezentacja wniosków: <i>20 h</i>	
B. Tryb realizacji <i>w sali dydaktycznej</i>		B. Praca własna studenta: <i>25h/ 1 ECTS</i> Przygotowanie do zajęć: <i>15h</i> Przygotowanie do zaliczenia: <i>10h</i>	
C. Liczba godzin 30h			
D. Sposób zaliczenia <i>zaliczenie z oceną</i>			
Język wykładowy: <i>język polski</i>	Rodzaj przedmiotu: <i>obowiązkowy</i>	Wymagania wstępne: gramatyka współczesnego języka polskiego	
Metody dydaktyczne: <i>referat, ćwiczenia praktyczne</i>		Metody i kryteria oceniania:	
		A. Formy zaliczenia (weryfikacja efektów uczenia się) <i>Praca zaliczeniowa (efekty 1-4);</i> <i>Zadania cząstkowe (efekty 4-5);</i> <i>Referat (efekty 1-3).</i>	
		B. Podstawowe kryteria ustalenia oceny <i>Ustalenie oceny końcowej na podstawie oceny z referatu (40%), pracy zaliczeniowej (40%) i pracy na zajęciach (20%).</i>	
Skrócony opis: Celem przedmiotu jest ukazanie tendencji we współczesnym języku polskim: zarówno w systemie gramatycznym, jak i leksykalnym.			
Opis: Przedmiotem zainteresowania jest stan i różnicowanie współczesnej polszczyzny: zmiany w systemie gramatycznym języka polskiego (fonetyka, fleksja, słowotwórstwo, składnia), zmiany normy ortograficznej i interpunkcyjnej; zmiany w systemie leksykalnym: najnowsze zapożyczenia, neologizmy, neosemantyzmy, nowe nazwy własne. Szczegółowo			

omówione zostaną niektóre cechy współczesnej polszczyzny: ekspansywna potoczność, perswazja i manipulacja, język w Internecie.

Zakres tematów:

Stan współczesnej polszczyzny. Język końca XX i początku XXI wieku. Zróżnicowanie współczesnej polszczyzny.

Zmiany w systemie gramatycznym języka polskiego (fonetyka, składnia).

Zmiany w systemie gramatycznym języka polskiego (fleksja, słowotwórstwo).

Ortografia i interpunkcja. Zasady poprawnego pisania. Zmiany normy ortograficznej.

Nowe słownictwo polskie. Nowe potrzeby, nowe wyrazy. Najnowsze zapożyczenia. Internacjonalizmy.

Nazwy własne - nowe tendencje, nowe problemy.

Język na sprzedaż: perswazyjna funkcja języka.

Polszczyzna w komunikowaniu publicznym. Ekspansywna potoczność.

Język w Internecie. Netykieta. Akronimy i emotikony. Memy i gify. Fake newsy.

Język polityki (manipulacja, mowa ciała).

Etykieta językowa. Uwagi o współczesnej polskiej grzeczności. Wulgaryzacja języka.

Język polski w europejskiej przestrzeni kulturowo-językowej.

Literatura:

- A. Literatura wymagana do ostatecznego zaliczenia zajęć
 - A1. wykorzystywana podczas zajęć
 - Współczesny język polski, red. J. Bartmiński, Lublin 2001.
 - K. Ożóg, Polszczyzna przełomu XX i XXI wieku. Wybrane zagadnienia, Rzeszów 2011.
 - A. Markowski, Polszczyzna znana i nieznana, Warszawa 1993.
 - Polszczyzna XX wieku, red. S. Dubisz., S. Gajda, Warszawa 2001.
 - A2. studiowana samodzielnie przez studenta
 - dotatkowa literatura podana na pierwszych zajęciach indywidualnie dla każdego studenta
- B. Literatura uzupełniająca
 - J. Grzenia, Komunikacja językowa w Internecie, Warszawa 2007.
 - Język polski w europejskiej przestrzeni kulturowo-użytkowej, red. S. Gajda, Opole 2008.

Efekty uczenia się (z odniesieniem do efektów kierunkowych):

Wiedza: student zna i rozumie

1. w zaawansowanym stopniu wybrane fakty językowe dotyczące współczesnego języka polskiego (K_W01),
2. terminologię związaną z systemem gramatycznym i leksykalnym polszczyzny (K_W02),
3. teorie dotyczące zjawisk i procesów związanych z językoznawstwem (style funkcjonalne, terytorialne i społeczne) (K_W04),

Umiejętności: student potrafi

4. wykorzystywać posiadaną wiedzę językoznawczą w pracy logopedy (K_U01),

Kompetencje społeczne: student jest gotów do

5. ciągłego samokształcenia i podwyższania jakości prowadzonej działalności (K_K01).

Karta przedmiotu

Nazwa: Socjolingwistyka		Kod: 1.S2.L.PP.7	ECTS: 3
Nazwa jednostki prowadzącej przedmiot: <i>Wydział Filologiczny</i>			
Kierunek: Poziom PRK: 7 Poziom: <i>studia drugiego stopnia</i> Profil: <i>praktyczny</i> Forma: <i>studia stacjonarne</i>			
Koordynator przedmiotu: Prowadzący przedmiot: dr Julia Piotrowska			
Formy zajęć, sposób ich realizacji i przypisana im liczba godzin: A. Formy zajęć <i>konwersatorium</i> B. Tryb realizacji <i>w Sali dydaktycznej</i> C. Liczba godzin <i>30h</i> D. Sposób zaliczenia <i>zaliczenie z oceną</i>		Nakład pracy studenta: A. Godziny kontaktowe: <i>50h/2 ECTS</i> Udział w zajęciach: <i>30h</i> Udział w zaliczeniu, realizacja projektu w placówce, raportowanie z realizacji projektu, prezentacja wniosków: <i>20h</i> B. Praca własna studenta: <i>25h/1 ECTS</i> Przygotowanie do zajęć: <i>15h</i> Przygotowanie do zaliczenia: <i>10h</i>	
Język wykładowy: <i>język polski</i>	Rodzaj przedmiotu: <i>obowiązkowy</i>	Wymagania wstępne: --	
Metody dydaktyczne: <i>ćwiczenia praktyczne</i>		Metody i kryteria oceniania: A. Formy zaliczenia (weryfikacja efektów uczenia się) <i>Praca zaliczeniowa - kolokwium (efekty 1,2); Prezentacja grupowa (efekt 3).</i> B. Podstawowe kryteria ustalenia oceny <i>Ustalenie oceny końcowej na podstawie ocen cząstkowych z prezentacji (40%) i pracy zaliczeniowej (60%).</i> - prezentacja lub referowanie wybranych zagadnień w grupie, - kolokwium zaliczeniowe Kryteria oceny: - prezentacja 40 % - kolokwium zaliczeniowe 60%	
Skrócony opis:			

Celem przedmiotu jest zorientowanie studenta w nurtach badań socjolingwistycznych oraz doskonalenie kompetencji w zakresie analizowania społecznych praktyk komunikowania, przy uwzględnieniu takich zagadnień jak normatywność polszczyzny, oralność i piśmienność, socjolekt, funkcje języka, kontekst i kod.

Opis:

j.n.

Zakres tematów:

1. Jak działa język: system – norma – uzus. Podstawowe funkcje języka.
2. Zróżnicowanie współczesnej polszczyzny (ujęcie Aleksandra Wilkonia); język mówiony, pisany oraz język zapisany. Modele komunikacyjne i funkcje języka (elementy komunikacji: nadawca, odbiorca, szumy itd.; funkcja perswazyjna w reklamach; teoria aktów mowy Austina)
3. Oralność i piśmienność dziś (analfabetyzm funkcjonalny, hipertekst)
4. Pojęcie aktu mowy – ujęcie socjolingwistyczne (rola językowa, rola społeczna, oficjalność i nieoficjalność w kontaktach językowych)
5. Kompetencja komunikacyjna, pragmatyczna i socjolingwistyczna – wariantywność w języku, błąd socjolingwistyczny, przełączanie kodu.
6. Socjolekty.
7. Odbiorca i nadawca, kompetencje komunikacyjne (kreatywność językowa; kompetencja komunikacyjna, stylistyczna; sytuacyjność a sens; elementy pragmatyki)
8. Zmiany we współczesnej polszczyźnie (uwarunkowane globalizacją, wpływem nowych mediów, zmiennymi modelami grzeczności językowej itd.)

Literatura:

A. Literatura wymagana do ostatecznego zaliczenia zajęć

A1.

Wilkoń A., 2000, Typologia odmian językowych współczesnej polszczyzny, Katowice.

Grabias S., 1997, Język w zachowaniach społecznych, Lublin .

Lubaś W., 1979, Społeczne uwarunkowania współczesnej polszczyzny. Studia socjolingwistyczne, Kraków, ss. 28-42 [Lingwistyka i socjolingwistyka] ; 139-147 [Społeczne typy kontaktu językowego a wariantywność].

Współczesny język polski. Red. J. Bartmiński, Lublin 2010.

A2.

Lubaś W., 2003, Polskie gadanie. Podstawowe cechy i funkcje potocznej odmiany polszczyzny, Opole; z rozdz.: Potoczmy w polszczyźnie publicznej, ss. 136-180.

Skudrzyk A, Warchala J., „Pani doktor, jak się wyrobię, to wpadnę” – błąd socjolingwistyczny czy nowa norma zachowań językowych

Wilkoń A., 2000, Typologia odmian językowych współczesnej polszczyzny, Katowice.

B. Literatura uzupełniająca

Zdunkiewicz-Jedynak D., Wykłady ze stylistyki, Warszawa 2008.

Ong W., 1992, Oralność i piśmienność. Słowo poddane technologii, tł. J. Japola, Lublin.

Efekty uczenia się (z odniesieniem do efektów kierunkowych):

WIEDZA: ABSOLWENT ZNA I ROZUMIE:

1. w pogłębiony sposób teorie, metodologie i terminologię ogólną i szczegółową z zakresu socjolingwistyki, w odniesieniu do takich zagadnień jak norma, kod, uwarunkowania społeczne a komunikacja, oralność i piśmienność (K_W02)

UMIĘTNOŚCI – ABSOLWENT POTRAFI:

2. wykorzystywać posiadaną wiedzę językoznawczą z zakresu socjolingwistyki i społecznych praktyk komunikowania, formułując i rozwiązując problemy dotyczące użycia wiedzy językoznawczej (K_U01)

KOMPETENCJE SPOŁECZNE – ABSOLWENT JEST GOTÓW DO:

3. wymagania od siebie i innych przestrzegania zasad obowiązujących w podjętej działalności zawodowej, dotyczących utrzymywania i podwyższania jakości prowadzonej działalności oraz kultury współpracy, szczególnie w zakresie tworzenia grupowych form prezentacji (K_K01)

Karta przedmiotu

Nazwa: Język a kultura		Kod: 1.S2.L.PP.8	ECTS: 3
Nazwa jednostki prowadzącej przedmiot: <i>Wydział Filologiczny, Instytut Językoznawstwa</i>			
Kierunek: LOGOPEDIA			
Poziom PRK: 7 Poziom: <i>studia drugiego stopnia</i> Profil: <i>praktyczny</i> Forma: <i>studia stacjonarne</i>			
Koordynator przedmiotu: Prowadzący przedmiot: Marzena Makuchowska			
Formy zajęć, sposób ich realizacji i przypisana im liczba godzin:		Nakład pracy studenta:	
A. Formy zajęć <i>konwersatorium</i>		A. Godziny kontaktowe: <i>50 h/ 2 ECTS</i> Udział w zajęciach: <i>30h</i> Udział w zaliczeniu, realizacja projektu w placówce, raportowanie z realizacji projektu, prezentacja wniosków: <i>20h</i>	
B. Tryb realizacji <i>w Sali dydaktycznej</i>		B. Praca własna studenta: <i>25h/ 1 ECTS</i> Przygotowanie do zajęć: <i>15h</i> Przygotowanie do zaliczenia: <i>10h</i>	
C. Liczba godzin <i>30h</i>			
D. Sposób zaliczenia <i>zaliczenie z oceną</i>			
Język wykładowy: <i>język polski</i>	Rodzaj przedmiotu: <i>obowiązkowy</i>	Wymagania wstępne: bez wymagań	
Metody dydaktyczne: wykład konwersatoryjny, dyskusja, praca z lekturą, referat/prezentacja multimedialna		Metody i kryteria oceniania: A. Formy zaliczenia (weryfikacja efektów uczenia się) <i>Kolokwium zaliczeniowe (efekty 1,2); Zadania cząstkowe (efekty 1,2, 3).</i> B. Podstawowe kryteria ustalenia oceny <i>Ustalenie oceny końcowej na podstawie ocen cząstkowych (40%) i kolokwium zaliczeniowego (60%).</i>	
Skrócony opis: przedmiot zapoznaje z ustaleniami, metodami oraz celami współczesnej lingwistyki antropologiczno-kulturowej i międzykulturowej. Pokazuje wielorakie związki między kulturą i językiem, osadzenie języka w kulturze wpisane w gramatykę, znaczenie słów, akty mowy, gatunki, zachowania komunikacyjne (jak grzeczność), a także relacje odwrotne – wpływ języka na kulturę. Zaznajamia z podstawowymi pojęciami językoznawstwa antropologicznego i kulturowego, ujmujących relatywizację fenomenów językowych do kultury, w tym wypracowanych na gruncie polskich badań kulturo- i etnolingwistycznych. Zapoznaje z pojęciem językowego obrazu świata i sposobami jego odtwarzania. Uświadamia językowo-kulturowe zróżnicowanie świata, przygotowując na spotkanie z innością językową i kulturową. Wyposażą w umiejętność samodzielnego pogłębiania wiedzy o przejawach i konsekwencjach kulturowego osadzenia języka.			

Zakres tematów:

1. Relacje język – kultura:
 - język jako źródło wiedzy o człowieku i świecie oraz główne narzędzie interpretacji i kategoryzacji rzeczywistości,
 - kulturowe funkcje języka,
 - relatywizm a uniwersalizm językowy.
2. Wybrane kierunki badań relacji język – kultura:
 - etnolingwistyka (w tym: lubelska)
 - lingwistyka antropologiczna
 - lingwistyka kulturowa (w tym wrocławska).
3. Siatka terminologiczno-pojęciowa językoznawstwa antropologiczno-kulturowego:
 - językowy obraz świata (JOS),
 - stereotyp,
 - podmiot i podmiotowość,
 - rama doświadczeniowa, kontekst sytuacyjny i kulturowy.
 - wartości i wartościowanie,
 - punkt widzenia,
 - perspektywa oglądu,
 - profil i profilowanie,
 - definicja kognitywna,
 - kategoryzacja.
4. Stereotyp (rozwińcie):
 - autostereotyp i heterostereotyp. Autostereotyp Polaka. Etnocentryzm stereotypu,
 - opozycja *swój – obcy*, uprzedzenia,
 - językowo-kulturowe obrazy wybranych elementów rzeczywistości, np. grup etnicznych, regionalnych, mieszkańców miast, płci, mniejszości seksualnych itp.
5. Język a kultury – elementy lingwistyki międzykulturowej:
 - kulturowe ukształtowanie systemów gramatycznych,
 - kulturowe ukształtowanie pojęć,
 - akty i gatunki mowy w różnych językach i kulturach,
 - różnice w kategoryzacjach rzeczywistości,
 - kulturowe determinacje zachowań komunikacyjnych (w tym modeli grzeczności).

Literatura:

A. Literatura wymagana do ostatecznego zaliczenia zajęć

A1. wykorzystywana podczas zajęć

Anusiewicz J., Lingwistyka kulturowa. Zarys problematyki, Wrocław 1994.
Bartmiński J., Językowe podstawy obrazu świata, Lublin 2006 (lub wyd.nast.).
Bartmiński J., Stereotypy mieszkają w języku. Studia etnolingwistyczne, Lublin 2007 (lub wyd. nast.).
Językowy obraz świata, pod red. J. Bartmińskiego, Lublin 1990 (lub wyd. nast.).
Wierzbicka A., Język – umysł – kultura, Warszawa 1999.
Wierzbicka A., Słowa klucze. Różne języki – różne kultury, Warszawa 2013

A2. studiowana samodzielnie przez studenta

Ahearn L. M., Antropologia lingwistyczna. Wprowadzenie, Kraków 2013.
Chruszczewski P. P., Językoznawstwo antropologiczne. Zadania i metody, Wrocław 2011.
Językowa kategoryzacja świata, red. R. Grzegorzczkowska, A. Pajdzińska, Lublin 1996.
Lingwistyka kulturowa i międzykulturowa, red. W. Czachur, Warszawa 2017.

Żydek-Bednarczuk, U.: Spotkanie kultur. Komunikacja i edukacja międzykulturowa w glottodydaktyce, Katowice 2015.

B. Literatura uzupełniająca

„Etnolingwistyka. Problemy języka i kultury” (Lublin), t. 1-34 (wybrane artykuły).

Grzeczność nasza i obca, red. M. Marcjanik, Warszawa 2005.

„Język a Kultura” (Wrocław), t. 1-29, Wrocław (wybrane artykuły).

Podmiot w języku i kulturze, red. J. Bartmiński, A. Pajdzińska, Lublin 2008.

Profilowanie pojęć, red. J. Bartmiński, Lublin 1993.

Profilowanie w języku i w tekście, red. J. Bartmiński, R. Tokarski, Lublin 1998.

Punkt widzenia w języku i w kulturze, red. J. Bartmiński, S. Niebrzegowska-Bartmińska, R. Nycz, Lublin 2004.

Rejter A., Płeć – język – kultura, Katowice 2013.

Relatywizm w języku i kulturze, red. A. Pajdzińska, R. Tokarski, Lublin 2010.

Zaporowski, A., *Czy komunikacja międzykulturowa jest możliwa? Strategia kulturoznawcza*, Poznań 2006.

Efekty uczenia się (z odniesieniem do efektów kierunkowych):

1. Wiedza(k_W01).

Student zna i rozumie: wielorakie związki między kulturą i językiem, osadzenie języka w kulturze wpisane w gramatykę, znaczenie słów, akty mowy, gatunki, zachowania komunikacyjne (jak grzeczność), a także relacje odwrotne – wpływ języka na kulturę. Zna podstawowe pojęcia językoznawstwa antropologicznego i kulturowego. Zna pojęcie językowego obrazu świata i sposoby jego odtwarzania. Ma świadomość językowo-kulturowego zróżnicowania świata.

2. Umiejętności (K_U10)

Student jest gotów do: samodzielnego odnajdywania, analizowania, oceniania i użytkowania informacji z zakresu lingwistyki antropologiczno-kulturowej, do wyjaśniania określonych zjawisk językowo-kulturowych w świetle dotychczasowej wiedzy naukowej z zakresu tych subdyscyplin.

3. Kompetencje społeczne (K_K03, K_K05)

Student ma świadomość wartości języka/-ów ojczystego/-ych dla zachowania kultury ojczystej i kultur świata, ma poczucie potrzeby pracy na rzecz tych wartości i poczucie odpowiedzialności za nie, prezentuje otwartą, aprobatywną postawę wobec ludzi różnych języków i kultur, rozumiejąc kulturowe zdeterminowanie języka (i myślenia).

Karta przedmiotu

Nazwa: DIAGNOZA LOGOPEDYCZNA W PRAKTYCE		Kod: 1.S2.L.PP.9	ECTS: 8
Nazwa jednostki prowadzącej przedmiot: <i>Wydział Filologiczny</i>			
Kierunek: LOGOPEDIA			
Poziom PRK: 7 Poziom: <i>studia drugiego stopnia</i> Profil: <i>praktyczny</i> Forma: <i>studia stacjonarne</i>			
Koordynator przedmiotu: Prowadzący przedmiot:			
Formy zajęć, sposób ich realizacji i przypisana im liczba godzin:		Nakład pracy studenta:	
<p>A. Formy zajęć <i>warsztaty</i></p> <p>B. Tryb realizacji <i>w sali dydaktycznej</i></p> <p>C. Liczba godzin <i>105h</i></p> <p>D. Sposób zaliczenia <i>zaliczenie z oceną</i></p>		<p>A. Godziny kontaktowe: <i>150h/ 6 ECTS</i> Udział w zajęciach: <i>105h</i> Udział w zaliczeniu, realizacja projektu w placówce, raportowanie z realizacji projektu, prezentacja wniosków: <i>45h</i></p> <p>B. Praca własna studenta: <i>60h/ 2 ECTS</i> Przygotowanie do zajęć: <i>50h</i> Przygotowanie do kolokwium: <i>10h</i></p>	
Język wykładowy: <i>język polski</i>	Rodzaj przedmiotu: <i>obowiązkowy</i>	Wymagania wstępne: <i>brak</i>	
Metody dydaktyczne: <i>Wykład konwersatoryjny, dyskusja, analiza wypowiedzi, ćwiczenia praktyczne</i>		Metody i kryteria oceniania: A. Formy zaliczenia (weryfikacja efektów uczenia się) <i>Kolokwia pisemne (efekty 1,2,3,4,5,6,7,8,9)</i> <i>aktywność na zajęciach (efekty 1,2,3,4,5,6,7,8,9,10,11,12).</i>	
B. Podstawowe kryteria ustalenia oceny <i>Ustalenie oceny końcowej na podstawie średniej oceny za kolokwia pisemne (70%) i aktywności na zajęciach (30%).</i>			
Skrócony opis:			
Opis			
Zakres tematów:			
<ol style="list-style-type: none"> 1. Diagnostyka logopedyczna dzieci (opóźniony rozwój mowy; niedokształcenie mowy (SLI, afazja rozwojowa); wady wymowy; jękanie wczesnodziecięce; rozwojowa niepełność mowy; dysfonia; zaburzenia mowy i wymowy w niedosłuchach; zaburzenia mowy i wymowy w rozszczepach podniebienia (palatolalia); dyslalia ankyloglosyjna; dysfagia u dzieci; zaburzenia miofunkcjonalne; zaburzenia kompetencji komunikacyjnej w spectrum autyzmu; zaburzenia mowy w niepełnosprawności intelektualnej (oligofazja); afazja nabyta u dzieci (pourazowa, w 			

efekcie neuroinfekcji); zaburzenia mowy w zespołach genetycznych u dzieci; zaburzenia mowy w dysartrii i anartrii (o podłożu mózgowego porażenia dziecięcego); zaburzenia kompetencji komunikacyjnej i językowej w mutyzmie).

2. Diagnostyka logopedyczna dorosłych (afazja ruchowa; afazja czuciowa; rozpad kompetencji językowej i komunikacyjnej w zespołach otępiennych, degeneracyjnych w efekcie procesów geriatrycznych).
3. Diagnostyka różnicowa zaburzeń mowy, wymowy i komunikacji u dzieci i młodzieży (opóźniony rozwój mowy a niedokształcenie mowy (afazja rozwojowa); opóźniony rozwój mowy a oligofazja; afazja rozwojowa a mutyzm; afazja rozwojowa a zaburzenia mowy i komunikacji w spectrum autyzmu; rozwojowa niepełność mowy a jąkanie wczesnodziecięce; dyszartria a dyslalia; palatolalia a dyslalia).
4. Diagnostyka różnicowa zaburzeń mowy i komunikacji u dorosłych (afazja czuciowa a afazja ruchowa; jąkanie a afazja u osób dorosłych; zaburzenia mowy w przebiegu demencji i procesów geriatrycznych).
5. Diagnostyka logopedyczna przesiewowa (narzędzia diagnozy przesiewowej; organizacja badań przesiewowych w przedszkolu i szkole).
6. Narzędzia diagnostyki logopedycznej (procedura diagnozy logopedycznej (wywiad, analiza dokumentacji medycznej, badania właściwe, opracowywanie wniosków, formułowanie oceny logopedycznej i zaleceń do pracy); rodzaje testów (przesiewowe, testy językowe, kwestionariusze logopedyczne); warsztat pracy logopedyczny (wyposażenie gabinetu, instrumentarium logopedyczne, niezbędnik pomocy logopedycznych).
7. Model diagnozy zespołowej zaburzeń mowy i komunikacji (współpraca logopedy z: psychologiem – ocena psychologiczna zmierzająca do określenia poziomu rozwoju poznawczego dziecka jako kluczowa w określeniu przyczyn i dynamiki nabywania mowy u dziecka lub poziomu rozwoju poznawczego u młodzieży lub dorosłych; pedagogiem – ocena poziomu umiejętności niezbędnych do opanowania czytania i pisania (w tym poziomie rozwoju funkcji słuchowo-językowych kluczowych dla procesów czytania i pisania); neurologiem – ocena neurologa jako kluczowa w określaniu przyczyn i rokowania w zaburzeniach językowych (lokalizacja uszkodzenia, badania budowy i czynności mózgu); psychiatrą – badania psychiatryczne jako niezbędny element diagnozy objawów osiowych w spectrum autyzmu lub innych zaburzeniach zachowania dziecka/pacjenta; ortodontą – badanie funkcji w obrębie układu stomatognostycznego w kontekście leczenia ortodontycznego i poprawy możliwości artykulacyjnych u dziecka z wadą wymowy, ocena zaburzeń miofunkcyjnych, przerostu III migdała, dysfunkcji połknięcia i oddechowej; fizjoterapeutą – ocena napięcia mięśniowego regulującego pracę całego organizmu, w tym narządów artykulacyjnych, wykorzystanie technik tapingu logopedycznego w terapii logopedycznej; terapeutą SI – ocena odbioru, prawidłowej rejestracji i przetwarzania przez zmysły bodźców docierających do dziecka. Trudności w uczeniu się mowy i języka mają często podłoże sensoryczne; audiologiem – ocena słuchu fizjologicznego w diagnozie opóźnień rozwoju mowy oraz zaburzeń artykulacyjnych).
8. Analiza przypadków poszczególnych zaburzeń wymowy, mowy i komunikacji (praktyczna analiza nagrań, protokołów badania, kwestionariuszy, próbek mowy dotyczących konkretnych przypadków diagnostycznych).

Literatura:

- A. Literatura wymagana do ostatecznego zaliczenia zajęć
Domagała A., Mirecka U. (2021) Logopedia przedszkolna i wczesnoszkolna. Tom 1 i 2. Harmonia, Gdańsk.
Jastrzębowska G. (2003). Zaburzenia komunikacji językowej (wyjaśnienie podstawowych pojęć). [W:] red. nauk. T. Gałkowski, G. Jastrzębowska. Logopedia. Pytania i odpowiedzi. Podręcznik akademicki. Tom 1. Interdyscyplinarne podstawy logopedii. UO, Opole.
- B. Literatura uzupełniająca
Demel G. (1979). Wady wymowy. Profilaktyka i korekcja. PZWL, Warszawa.
Demel G. (1987). Elementy logopedii. WSiP, Warszawa.
Felten D., Józefowicz R. (2003). Atlas neuroanatomii i neurofizjologii Nettera. Urban & Partner, Wrocław.
Hamerlińska A. (2009). Grupowa terapia logopedyczna-wybór czy przymus logopedy? [W:] red. nauk. E. Przygońska, I. Chmielewska. Nauczyciele wobec wyzwań współczesności. WSHE, Łódź.
Jastrzębowska G. (2003). Dyslalia. [W:] red. nauk. T. Gałkowski, G. Jastrzębowska. Logopedia. Pytania i odpowiedzi. Podręcznik akademicki. Tom 2. Zaburzenia komunikacji językowej u dzieci i osób dorosłych. UO, Opole.
Jauer-Niworowska O. (2009). Dyzartria nabyta. Diagnostyka logopedyczna i terapia osób dorosłych. APS, Warszawa.
Kittel A. (2019). Terapia miofunkcyjna. Majus, Zielona Góra.
Kirshner H. (2006). Dyzartria i apraksja mowy. [W:] red. nauk. W. Bradley, R. Daroff, G. Fenichel, J. Jankowic. Neurologia w praktyce klinicznej. Zasady diagnostyki i postępowania. Tom 1. Czelej, Lublin.

Kądziaława D. (2003). Neuropsychologiczna charakterystyka afazji i metody jej diagnozowania. [W:] red. nauk. A. Balejko. Diagnostyka i terapia osób z afazją. Holistyczne podejście do chorego. Białystok

Lewandowski A., Tarkowski Z. (1989). Dyzartria – wybrane problemy etiologii, diagnozy i terapii. Centralny Ośrodek Metodyczny Poradnictwa Wychowawczo-Zawodowego Ministerstwa Edukacji Narodowej. Warszawa.

Marecka U., Gustaw K. (2006). Skala dyzartrii. Wersja dla dzieci. Conlinuo. Wrocław.

Pąchalska M. (1999). Afazjologia. PWN, Kraków, Warszawa.

Przesmycka-Kamińska J. (1980). Zaburzenia porozumiewania się słownego z otoczeniem w afazji. Uniwersytet Wrocławski, Wrocław.

Sołtys-Chmielowicz A. (2002). Wady wymowy i ich korygowanie. Logopedia, tom 31, s. 51-93.

Sołtys-Chmielowicz A. (2008). Zaburzenia artykulacji. Teoria i praktyka. Impuls, Kraków.

Stecko E. (2002). Zaburzenia mowy dzieci – wczesne rozpoznawanie i postępowanie logopedyczne. UW, Warszawa.

Tłokiński W. (2005). Zaburzenia mowy o typie dysartrii. [W:] red. nauk. T. Gałkowski, E. Szelaąg, G. Jastrzębowska. Podstawy neurologopedii. Podręcznik akademicki. Uniwersytet Opolski, Opole.

Walsh K. (2000). Neuropsychologia kliniczna. PWN, Warszawa.

Wajgt A. (1990). Zaburzenia mowy, afazja, dysartria, afonia. [W:] red. nauk. F. Kokot. Diagnostyka różnicowa objawów chorobowych. Warszawa.

Efekty uczenia się (z odniesieniem do efektów kierunkowych):

Wiedza: student zna i rozumie

1. sposoby diagnozowania zaburzeń mowy, wymowy i kompetencji komunikacyjnych u dzieci, młodzieży i dorosłych (K_W05);
2. procedurę diagnozy logopedycznej oraz narzędzia do jej przeprowadzenia (K_W08);
3. narzędzia przesiewowe do badania artykulacji i mowy dziecka (K_W08);
4. potrzebę diagnozy zespołowej i potrafi ją przeprowadzić oraz przekazywać wiedzę innym specjalistom (K_W07).

Umiejętności: student potrafi

5. dokonać diagnozy zaburzeń mowy, wymowy i kompetencji komunikacyjnych u dzieci, młodzieży i dorosłych (K_U05);
6. zróżnicować zaburzenia mowy i kompetencji komunikacyjnych, aby postawić ostateczną diagnozę, bazując na ocenie objawów kluczowych dla każdego z zaburzeń (K_U05);
7. zróżnicować na podstawie objawów i dostępnej dokumentacji medycznej rodzaj zaburzenia mowy (K_U04);
8. określić niezbędne w wyposażeniu gabinetu pomoce dydaktyczne oraz inne środki niezbędne w pracy logopedy (K_U08);
9. na podstawie analizy konkretnych materiałów (sporządzonych we własnym zakresie i zaprezentowanych na zajęciach) dokonać diagnozy logopedycznej (K_U05).

Kompetencje społeczne: student jest gotów do

10. wymaganiami od siebie i innych przestrzegania zasad obowiązujących w podjętej działalności zawodowej logopedy, dotyczących utrzymywania i podwyższania jakości prowadzonej działalności oraz kultury współpracy i kultury konkurencji (K_K01);
11. tworzenia, utrzymywania i rozwijania właściwych relacji w logopedycznym środowisku zawodowym oraz z innymi specjalistami (K_K02);
12. promowania kultury pro jakościowej w dziedzinie działalności zawodowej logopedy i podejmowania etycznych decyzji w sytuacjach wysokiego ryzyka (K_K03).

Karta przedmiotu

Nazwa: DIAGNOZA FUNKCJONALNA MAŁEGO DZIECKA		Kod: 1.S2.L.PP.10	ECTS: 3
Nazwa jednostki prowadzącej przedmiot: <i>Wydział Filologiczny</i>			
Kierunek: LOGOPEDIA			
Poziom PRK: 7 Poziom: <i>studia drugiego stopnia</i> Profil: <i>praktyczny</i> Forma: <i>studia stacjonarne</i>			
Koordynator przedmiotu: Prowadzący przedmiot:			
Formy zajęć, sposób ich realizacji i przypisana im liczba godzin:		Nakład pracy studenta:	
<p>A. Formy zajęć <i>warsztaty</i></p> <p>B. Tryb realizacji <i>w sali dydaktycznej</i></p> <p>C. Liczba godzin <i>30h</i></p> <p>D. Sposób zaliczenia <i>zaliczenie z oceną</i></p>		<p>A. Godziny kontaktowe: <i>50h/ 2 ECTS</i> Udział w zajęciach: <i>30h</i> Udział w zaliczeniu, realizacja projektu w placówce, raportowanie z realizacji projektu, prezentacja wniosków: <i>20 h</i></p> <p>B. Praca własna studenta: <i>25h/ 1ECTS</i> Przygotowanie do zajęć: <i>15h</i> Przygotowanie do kolokwium: <i>10h</i></p>	
Język wykładowy: <i>język polski</i>	Rodzaj przedmiotu: <i>obowiązkowy</i>	Wymagania wstępne: <i>brak</i>	
Metody dydaktyczne: <i>Wykład konwersatoryjny, dyskusja, analiza wypowiedzi, ćwiczenia praktyczne</i>		Metody i kryteria oceniania: A. Formy zaliczenia (weryfikacja efektów uczenia się) <i>Kolokwia pisemne (efekty 1,2,3,4,5,6,7,8,); projekt (efekty 1-8); aktywność na zajęciach (efekty 1,2,3,4,5,6,7,8,9).</i> B. Podstawowe kryteria ustalenia oceny <i>Ustalenie oceny końcowej na podstawie średniej oceny za kolokwia pisemne (50%), projekt (30%) i aktywności na zajęciach (20%).</i>	
Skrócony opis: Słuchacz zapoznaje się z przedmiotem i zakresem diagnozy funkcjonalnej oraz możliwościami jej wykorzystania w zawodzie logopedy.			
Opis			
Zakres tematów:			
<ol style="list-style-type: none"> 1. Teoretyczne podstawy diagnozy funkcjonalnej. Przedmiot i zakres diagnozy funkcjonalnej. Wielospecjalistyczna ocena poziomu funkcjonowania ucznia – cel, zakres. 2. Diagnoza funkcjonalna a diagnoza nozologiczna i „badanie testowe” – analiza porównawcza. 			

3. Metody wykorzystywane w procesie diagnozy funkcjonalnej: obserwacja (rodzaje, zasady prowadzenia obserwacji), wywiad (rodzaje, zasady przeprowadzania wywiadów), metody socjometryczne.
4. Wybrane narzędzia wykorzystywane w diagnozie funkcjonalnej.
5. Zasady konstruowania arkuszy obserwacji i serii zadań diagnostycznych.
6. Rola zespołu specjalistów i innych osób wspierających w procesie rozpoznawania poziomu funkcjonowania osoby z niepełnosprawnością.
7. Etyczne postępowanie w procesie diagnozy funkcjonalnej.

Literatura:

- A. Literatura wymagana do ostatecznego zaliczenia zajęć
 - Głodkowska J., *Poznanie ucznia szkoły specjalnej*, Warszawa 1999.
 - Marcinkowska B., Wołowicz A., *Wielospecjalistyczna ocena poziomu funkcjonowania i konstruowanie indywidualnych programów dla osób z głębszą niepełnosprawnością intelektualną*, Warszawa 2010.
 - Kielin J., *Profil osiągnięć ucznia*, Gdańsk 2009.
 - Schopler E., *Profil psychoedukacyjny*, Warszawa 1995.
 - Witkowski T., *Podręcznik do inwentarza pac-2 h.c. gunzburga do oceny postępu w rozwoju społecznym osób z upośledzeniem umysłowym*, Lublin 1996.
- B. Literatura uzupełniająca
 - Marcinkowska B., *Diagnoza umiejętności funkcjonalnych dzieci z niepełnosprawnością intelektualną*, [w:] J. Głodkowska, A. Giryński (red.), *Osobowość, samorealizacja, odpowiedzialność, bezpieczeństwo, autonomia; teoria, empiria i praktyka w rehabilitacji osób z niepełnosprawnością umysłową od dzieciństwa do późnej dorosłości*, Warszawa 2004.
 - Obuchowska I., *Osoby niepełnosprawne: diagnoza dla rozwoju*, [w:] D. Lotz, K. Wenta, W. Zeidler (red.), *Diagnoza dla osób niepełnoprawnych*, Szczecin 2002.
 - Marcinkowska B., *Diagnoza dla jakości życia osób z niepełnosprawnością intelektualną*, [w:] *Pedagogika specjalna. Różne poszukiwania – wspólna misja*, Warszawa 2009.
 - Marcinkowska B., *Model kompetencji komunikacyjnych osób z głębszą niepełnosprawnością intelektualną - w poszukiwaniu wzajemności i współpracy*, Warszawa 2013.

Efekty uczenia się (z odniesieniem do efektów kierunkowych):

Wiedza: student zna i rozumie teoretyczne podstawy diagnozy funkcjonalnej (K_W06)

1. cechy dobrej diagnozy;
2. wybrane metody i narzędzia diagnostyczne wykorzystywane w diagnozie funkcjonalnej;
3. zasady konstruowania arkuszy obserwacyjnych;
4. zasady przeprowadzania rozmowy;
5. zasady interpretacji orzeczeń.

Umiejętności: student potrafi (K_U06)

6. opracować kwestionariusz wywiadu;
7. opracować arkusze obserwacyjne;
8. interpretować dane diagnostyczne.

Kompetencje społeczne: student jest gotów do

9. stosowania zasad etycznych w diagnozie i planowaniu działań rehabilitacyjnych (K_K03).

Karta przedmiotu

Nazwa: Opiniowanie w diagnostyce logopedycznej		Kod: 1.S2.L.PP.11	ECTS: 1
Nazwa jednostki prowadzącej przedmiot: <i>Wydział Filologiczny, Instytut Językoznawstwa</i>			
Kierunek: Logopedia			
Poziom PRK: 7 Poziom: <i>studia drugiego stopnia</i> Profil: <i>praktyczny</i> Forma: <i>studia stacjonarne</i>			
Koordynator przedmiotu: Sandra Caban Prowadzący przedmiot: Sandra Caban			
Formy zajęć, sposób ich realizacji i przypisana im liczba godzin:		Nakład pracy studenta:	
A. Formy zajęć <i>warsztaty</i>		A. Godziny kontaktowe: <i>17h/0,5 ECTS</i> Udział w zajęciach: <i>15h</i> Udział w zaliczeniu: <i>2h</i>	
B. Tryb realizacji <i>w sali dydaktycznej</i>		B. Praca własna studenta: <i>15h/ 0,5 ECTS</i> Przygotowanie do zajęć: <i>15h</i>	
C. Liczba godzin <i>15h</i>			
D. Sposób zaliczenia <i>zaliczenie z oceną</i>			
Język wykładowy: <i>język polski</i>	Rodzaj przedmiotu: <i>obowiązkowy</i>	Wymagania wstępne: student posiada wiedzę z zakresu działań logopedycznych zdobytą na studiach pierwszego stopnia.	
Metody dydaktyczne: <i>ćwiczenia praktyczne/metoda projektu</i>		Metody i kryteria oceniania: A. Formy zaliczenia (weryfikacja efektów uczenia się): <i>zadania cząstkowe (efekty 1-3).</i> B. Podstawowe kryteria ustalenia oceny <i>Ustalenie oceny końcowej na podstawie oceny cząstkowej, zaliczenia ustnego, aktywnego udziału w zajęciach.</i>	
Skrócony opis: <i>celem zajęć jest zdobycie przez studentów umiejętności sporządzania opinii logopedycznej.</i>			
Opis: celem zajęć jest zdobycie przez studentów umiejętności sporządzania opinii logopedycznej dla poszczególnych podmiotów – szkolnego pedagoga i psychologa, czy laryngologa, z uwzględnieniem niezbędnych dla przebiegu współpracy i terapii informacji.			
Zakres tematów: 1. Formułowanie opinii z diagnozy logopedycznej – założenia teoretyczne.			

2. Zasady współpracy z opiekunami dziecka objętego terapią logopedyczną i innymi specjalistami zaangażowanymi w postępy terapeutyczne.
3. Studium przypadku – opis poszczególnych przypadków w terapii logopedycznej.
4. Konstruowanie opinii – założenia praktyczne.

Literatura:

A. Literatura wymagana do ostatecznego zaliczenia zajęć

A1. wykorzystywana podczas zajęć

Standardy postępowania logopedycznego, 2007, w: „Logopedia” 37;

Logopedia. Pytania i odpowiedzi, (red.) T. Gałkowski, G. Jastrzębowska, 2003, t. 2, Opole;

A2. studiowana samodzielnie przez studenta

Logopedyczny test dla dzieci i młodzieży, Iwona Michalak-Widera, Unikat 2009.

Efekty uczenia się (z odniesieniem do efektów kierunkowych):

Wiedza: student zna i rozumie

1. poszczególne elementy tworzenia opinii logopedycznej (K_W07).

Umiejętności: student potrafi

2. samodzielnie sporządzić opinię logopedyczną (K_U07).

Kompetencje społeczne: student jest gotów do

3. współpracy z poszczególnymi specjalistami dla efektów postępowania logopedycznego (K_K02).

Karta przedmiotu

Nazwa: Metody terapii logopedycznej		Kod: 1.S2.L.PP.12	ECTS: 8
Nazwa jednostki prowadzącej przedmiot: <i>Wydział Filologiczny, Instytut Językoznawstwa</i>			
Kierunek: LOGOPEDIA			
Poziom PRK: 7 Poziom: <i>studia drugiego stopnia</i> Profil: <i>praktyczny</i> Forma: <i>studia stacjonarne</i>			
Koordynator przedmiotu: Sandra Caban Prowadzący przedmiot: Sandra Caban			
Formy zajęć, sposób ich realizacji i przypisana im liczba godzin:		Nakład pracy studenta:	
A. Formy zajęć <i>warsztaty</i>		A. Godziny kontaktowe: 150h/6 ECTS Udział w zajęciach: 90h Udział w zaliczeniu, realizacja projektu w placówce, raportowanie z realizacji projektu, prezentacja wniosków: 60h	
B. Tryb realizacji <i>w sali dydaktycznej</i>		B. Praca własna studenta: 60h/ 2 ECTS Przygotowanie do zajęć: 30h Przygotowanie do kolokwium: 30h	
C. Liczba godzin <i>90h</i>			
D. Sposób zaliczenia <i>zaliczenie z oceną</i>			
Język wykładowy: <i>język polski</i>	Rodzaj przedmiotu: <i>obowiązkowy</i>	Wymagania wstępne: student posiada wiedzę z zakresu działań logopedycznych zdobytą na studiach pierwszego stopnia.	
Metody dydaktyczne: <i>ćwiczenia praktyczne/metoda projektu</i>		Metody i kryteria oceniania: A. Formy zaliczenia (weryfikacja efektów uczenia się) <i>Zadania cząstkowe (efekty 1-3). Aktywność na zajęciach (efekty 1-3) Kolokwium końcowe (efekty 1-2).</i> B. Podstawowe kryteria ustalenia oceny <i>Ustalenie oceny końcowej na podstawie oceny cząstkowej (30%); aktywnego udziału w zajęciach (20%); kolokwium końcowe (50%).</i>	
Skrócony opis: <i>celem zajęć jest zdobycie przez studentów praktycznych umiejętności niezbędnych w pracy logopedycznej w placówkach logopedycznych.</i>			
Opis: celem zajęć jest zdobycie przez studentów praktycznych umiejętności niezbędnych w pracy logopedycznej w różnych placówkach logopedycznych – omówienie zasad diagnozy oraz ćwiczenia wywoływania i utrwalania głosek najczęściej spotykanych w praktyce zawodowej oraz innych metod terapii logopedycznej.			
Zakres tematów:			

1. Różne narzędzia diagnostyczne w praktyce logopedycznej – założenia teoretyczne.
2. Metody podczas wywoływania i utrwalania głosek należących do szeregu szumiącego.
3. Metody podczas wywoływania i utrwalania głosek należących do szeregu syczącego.
4. Metody pionizacji języka.
5. Terapia rotacyzmu.
6. Metody wywoływania i utrwalania głosek tylnojęzykowych.
7. Metody wywoływania i utrwalania głosek dwuwargowych.
8. Metody wywoływania i utrwalania głosek wargowo-zębowych.

Literatura:

A. Literatura wymagana do ostatecznego zaliczenia zajęć

A1. wykorzystywana podczas zajęć

Dawczak Beata, Spychał Izabela, *Szumki sz, ż, cz, dż: zabawy z głoskami*, Wydawnictwo Harmonia, 2011.

Gruba Joanna, *KOSF. Karty Oceny Słuchu Fonemowego*, Wydawnictwo Komlogo, Gliwice 2016.

Michalak-Widera Iwona, *Logopedyczny test dla dzieci i młodzieży*, Wydawnictwo Unikat 2, Czechowice-Dziedzice 2009.

Gałkowski T., Jastrzębowska G. (red.) *Logopedia. Pytania i odpowiedzi – podręcznik akademicki*, wyd. UO, Opole 2003.

Błachnio K., *Wybrane zagadnienia z metodyki logoterapii. Podręczny słownik terminów specjalistycznych stosowanych w logopedii*, Warszawa 1989.

Minczakiewicz E.M., *Mowa – Rozwój – Zaburzenia – Terapia*, WSP, Kraków 1997.

Efekty uczenia się (z odniesieniem do efektów kierunkowych):

Wiedza: student zna i rozumie

1. zna podstawową terminologię logopedyczną (K_W06).

Umiejętności: student potrafi

2. poprawnie przeprowadzić wewnętrzną diagnozę logopedyczną oraz opracować i wdrożyć właściwą terapię logopedyczną (K_U06);

Kompetencje społeczne: student jest gotów do

3. uświadomienia sobie wpływu terapii logopedycznej na prawidłowy rozwój mowy dziecka oraz jest samodzielny w stawianiu i rozwiązywaniu problemów logopedycznych. (K_K01).

Karta przedmiotu

Nazwa: TERAPIA ZABURZEŃ MOWY I JĘZYKA U OSÓB STARSZYCH		Kod: 1.S2.L.PP.13	ECTS: 3
Nazwa jednostki prowadzącej przedmiot: <i>Wydział Filologiczny</i>			
Kierunek: LOGOPEDIA			
Poziom PRK: 7 Poziom: <i>studia drugiego stopnia</i> Profil: <i>praktyczny</i> Forma: <i>studia stacjonarne</i>			
Koordynator przedmiotu: Prowadzący przedmiot:			
Formy zajęć, sposób ich realizacji i przypisana im liczba godzin:		Nakład pracy studenta:	
<p>A. Formy zajęć <i>warsztaty</i></p> <p>B. Tryb realizacji <i>w sali dydaktycznej</i></p> <p>C. Liczba godzin <i>45h</i></p> <p>D. Sposób zaliczenia <i>zaliczenie z oceną</i></p>		<p>A. Godziny kontaktowe: <i>65h/ 2,5 ECTS</i> Udział w zajęciach: <i>45h</i> Udział w zaliczeniu, realizacja projektu w placówce, raportowanie z realizacji projektu, prezentacja wniosków: <i>20h</i></p> <p>B. Praca własna studenta: <i>15h/ 0,5 ECTS</i> Przygotowanie do zajęć: <i>10h</i> Przygotowanie do kolokwium: <i>5h</i></p>	
Język wykładowy: <i>język polski</i>	Rodzaj przedmiotu: <i>obowiązkowy</i>	Wymagania wstępne: <i>brak</i>	
Metody dydaktyczne: <i>Wykład konwersatoryjny, dyskusja,, ćwiczenia praktyczne</i>		Metody i kryteria oceniania: <p>A. Formy zaliczenia (weryfikacja efektów uczenia się) <i>Kolokwia pisemne (efekty 1,2,3)</i> <i>aktywność na zajęciach (efekty 1,2,3,4).</i></p> <p>B. Podstawowe kryteria ustalenia oceny <i>Ustalenie oceny końcowej na podstawie średniej oceny za kolokwia pisemne (70%) i aktywności na zajęciach (30%).</i></p>	
Skrócony opis: Zapoznanie słuchacza z językowymi i niejęzykowymi obszarami zaburzeń w funkcjonowaniu osób z chorobami neurodegeneracyjnymi oraz podstawami gerontologii.			
Opis:			
Zakres tematów:			
<ol style="list-style-type: none"> 1. Starość - definicje, procesy fizjologiczne; deficyty neurologiczne osób w podeszłym wieku. 2. Charakterystyka zaburzeń typu: zespoły otępienne, demencja, zespół czołowy, Alzheimer, Parkinson. 3. Zaburzenia metaboliczne a funkcjonowanie poznawcze i językowe osób w wieku senioralnym. 			

4. Specyficzne i niespecyficzne zachowania językowe osób w demencji.
5. Kryteria różnicowania zaburzeń językowych względem innych deficytów neuropsychologicznych i neurologicznych osób w wieku starszym.
6. Diagnostyka zaburzeń; obrazowanie mózgu.
7. Cele i zasady prowadzenia terapii logopedycznej osób z zaburzeniami mowy w przebiegu zmian demencyjnych na wszystkich etapach choroby.
8. Społeczne problemy osób w podeszłym wieku.
9. Interakcja warunkiem utrzymania kontaktów z otoczeniem.
10. Kodeks postępowania etycznego opiekunów osób w podeszłym wieku i niepełnosprawnych.

Literatura:

A.

- Borkowska A., E. M. Szepietowska red., *Diagnoza neuropsychologiczna. Metodologia i metodyka*, Lublin 2000.
 Domagała A., *Zachowania językowe w demencji. Struktura wypowiedzi w chorobie Alzheimera*, Lublin, 2007.
 Domagała A., *Standard postępowania logopedycznego w przypadku zaburzeń mowy osób w otępieniu alzheimerowskim*, „Logopedia” 2008, t. 37, s. 297-311.
 Domagała A., *Narracja i jej zaburzenia w otępieniu alzheimerowskim*, Lublin 2015.
 Leszek J., red., *Choroby otępienne. Teoria i praktyka*, Wrocław 2003.
 Lewicka T., Stempel D., Nowakowska-Kempa I. (2014) Zaburzenia językowe w chorobach neurodegeneracyjnych: aspekty diagnostyczne i terapeutyczne [w:] *Logopedia Silesiana* 3, s. 76-94
Gerontologopedia, red. S. Milewski, K. Kaczorowska-Bray, Gdańsk 2018.

B.

- Bakheit A. M. O., *Postępowanie w spastyczności*, „Rehabilitacja Medyczna”, 1998, 2,3, s. 67-80.
 Fuller G., *Badanie neurologiczne - to proste*, Warszawa 1995.
 Pruszewicz A., Wiskirska-Woźnica B., 2002, *Zaburzenia połykania – postępowanie diagnostyczne i zasady rehabilitacji*, „Przewodnik Lekarza”, 5, 9, 102-104.
 Pużyński S, Wciórka J. (red.), *Klasyfikacja zaburzeń psychicznych i zaburzeń zachowania w ICD-10. Opisy kliniczne, wskazówki diagnostyczne*, Kraków-Warszawa 2000.
 Sadowski B., Chmurzyński J. A., *Biologiczne mechanizmy zachowania*, Warszawa 1989.

Efekty uczenia się (z odniesieniem do efektów kierunkowych):

Wiedza: student zna i rozumie

1. logopedyczne procedury postępowania diagnostycznego w przypadkach demencji: zna cele i zasady prowadzenia terapii logopedycznej osób z zaburzeniami mowy w przebiegu zmian demencyjnych na wszystkich etapach chorób (K_W08).

Umiejętności: student potrafi

2. przeprowadzić badanie logopedyczne i zaprogramować przebieg terapii logopedycznej osoby z demencją przy wykorzystaniu danych z najnowszych metod stosowanych w diagnostyce wielospecjalistycznej (K_U08);
3. współpracować z neurologami, psychiatrami, neuropsychologami instruktorami terapii zajęciowej, rehabilitantami i pracownikami socjalnym (K_U07).

Kompetencje społeczne: student jest gotów do

4. programowania wielospecjalistycznej opieki nad osobami starszymi (K_K03).

Karta przedmiotu

Nazwa TERAPIA OPÓŹNIONEGO ROZWOJU MOWY U DZIECI DWUJĘZYCZNYCH		Kod: 1.S2.L.PP.14	ECTS: 3
Nazwa jednostki prowadzącej przedmiot: <i>Wydział Filologiczny</i>			
Kierunek: LOGOPEDIA			
Poziom PRK: 7 Poziom: <i>studia drugiego stopnia</i> Profil: <i>praktyczny</i> Forma: <i>studia stacjonarne</i>			
Koordynator przedmiotu: Prowadzący przedmiot:			
Formy zajęć, sposób ich realizacji i przypisana im liczba godzin:		Nakład pracy studenta:	
<p>A. Formy zajęć <i>warsztaty</i></p> <p>B. Tryb realizacji <i>w sali dydaktycznej</i></p> <p>C. Liczba godzin <i>30h</i></p> <p>D. Sposób zaliczenia <i>zaliczenie z oceną</i></p>		<p>A. Godziny kontaktowe: <i>65h/ 2,5 ECTS</i> Udział w zajęciach: <i>30h</i> Udział w zaliczeniu, realizacja projektu w placówce, raportowanie z realizacji projektu, prezentacja wniosków: <i>35h</i></p> <p>B. Praca własna studenta: <i>15h/ 0,5 ECTS</i> Przygotowanie do zajęć: <i>10h</i> Przygotowanie do kolokwium: <i>5h</i></p>	
Język wykładowy: <i>język polski</i>	Rodzaj przedmiotu: <i>obowiązkowy</i>	Wymagania wstępne: <i>brak</i>	
Metody dydaktyczne: <i>Wykład konwersatoryjny, dyskusja,, ćwiczenia praktyczne, prezentacja</i>		Metody i kryteria oceniania: <p>A. Formy zaliczenia (weryfikacja efektów uczenia się) <i>Kolokwia pisemne (efekty 1,2,3,4); projekt (efekty 1,2,3,4); aktywność na zajęciach (efekty 1,2,3,4,5).</i></p> <p>B. Podstawowe kryteria ustalenia oceny <i>Ustalenie oceny końcowej na podstawie średniej oceny za kolokwia pisemne (50%), projekt (30%) i aktywności na zajęciach (20%).</i></p>	
Skrócony opis: <i>Sluchacz poznaje metody terapeutyczne stosowane w opóźnionym rozwoju mowy u dzieci dwujęzycznych</i>			
Opis:			
Zakres tematów:			
<ol style="list-style-type: none"> 1. Dwujęzyczność i jej rodzaje. 2. Problemy diagnostyczne w sytuacji dwujęzyczności. 3. Ocena rozwoju mowy dzieci dwujęzycznych – znaczenie wczesnej diagnozy dla rozpoznania i terapii zaburzeń. 4. Wspomaganie rozwoju mowy dziecka dwujęzycznego. 5. Metodyka pracy z dzieckiem dwujęzycznym z ORM. 			

Literatura:

A.

Błasiak-Tytuła Marzena, 2016, *Wczesne wspomaganie rozwoju mowy dziecka dwujęzycznego. Profilaktyka logopedyczna w sytuacji dwujęzyczności klasycznej*, [w:] *Neurologopedia. Neurobiologiczne podstawy wczesnej terapii zaburzeń rozwojowych*, red. Marzena Błasiak-Tytuła, Anna Siudak, Kraków, s. 155–170.

Błasiak-Tytuła Marzena, 2017, *Kształtowanie się i rozwój mowy dziecka dwujęzycznego*, [w:] *Diagnoza i terapia w działaniach logopedy i terapeuty*, red. Ewa Jeżewska-Krasnodębska, Barbara Skałbana, Kraków, s. 247–256.

Cieszyńska-Rożek Jagoda, 2014, *Stymulacja rozwoju systemu językowego dzieci dwu- i wielojęzycznych. Propozycje technik terapeutycznych*, „Polski w Niemczech”, nr 2, s. 19–34.

Domagała A., Mirecka U. (2021) *Logopedia przedszkolna i wczesnoszkolna*. Tom 1 i 2. Harmonia, Gdańsk.

B.

Błasiak-Tytuła Marzena (2015), *Narracja a rozumienie u dzieci dwujęzycznych*, „Nowa Logopedia”, t. 6: *Rozumienie – diagnoza i terapia*, s. 135–145.

Lipińska Ewa, 2015, *Dwujęzyczność kognitywna*, „LingVaria”, nr 2 (20), s. 55–68.

Efekty uczenia się (z odniesieniem do efektów kierunkowych):

Wiedza: student zna i rozumie:

1. wpływ dwujęzyczności na rozwój mowy dziecka (K_W01);
2. kategorię dwujęzyczności i jej rodzaje oraz konsekwencje dwujęzyczności dla rozwoju dziecka (K_W02);
3. terapie stosowane u dzieci dwujęzycznych z u opóźnionym rozwojem mowy (K_W08; P7S_WG).

Umiejętności: student potrafi

4. zaplanować proces terapii, dobrać metody i narzędzia do wieku pacjenta i etiologii opóźnienia rozwoju mowy (K_U08).

Kompetencje społeczne: student jest gotów do

5. wspomaganie rozwoju mowy u dzieci dwujęzycznych (K_K03).

Karta przedmiotu

Nazwa TERAPIA LOGOPEDYCZNA DZIECI ZAGROŻONYCH NIEPEŁNOSPRAWNOŚCIĄ		Kod: 1.S2.L.PP.15	ECTS: 4
Nazwa jednostki prowadzącej przedmiot: <i>Wydział Filologiczny</i>			
Kierunek: LOGOPEDIA			
Poziom PRK: 7 Poziom: <i>studia drugiego stopnia</i> Profil: <i>praktyczny</i> Forma: <i>studia stacjonarne</i>			
Koordynator przedmiotu: Prowadzący przedmiot:			
Formy zajęć, sposób ich realizacji i przypisana im liczba godzin:		Nakład pracy studenta:	
<p>A. Formy zajęć <i>warsztaty</i></p> <p>B. Tryb realizacji <i>w sali dydaktycznej</i></p> <p>C. Liczba godzin <i>60h</i></p> <p>D. Sposób zaliczenia <i>zaliczenie z oceną</i></p>		<p>A. Godziny kontaktowe: <i>75h/ 3 ECTS</i> Udział w zajęciach: <i>60h</i> Udział w zaliczeniu, realizacja projektu w placówce, raportowanie z realizacji projektu, prezentacja wniosków: <i>15 h</i></p> <p>B. Praca własna studenta: <i>30h/ 1 ECTS</i> Przygotowanie do zajęć: <i>20h</i> Przygotowanie do kolokwium: <i>10h</i></p>	
Język wykładowy: <i>język polski</i>	Rodzaj przedmiotu: <i>obowiązkowy</i>	Wymagania wstępne: <i>brak</i>	
Metody dydaktyczne: <i>Wykład konwersatoryjny, dyskusja,, ćwiczenia praktyczne</i>		Metody i kryteria oceniania: <p>A. Formy zaliczenia (weryfikacja efektów uczenia się) <i>Kolokwia pisemne (efekty 1,2,3,4);</i> <i>Prezentacja (efekty 1,2,3,4);</i> <i>aktywność na zajęciach (efekty 1,2,3,4,5).</i></p> <p>B. Podstawowe kryteria ustalenia oceny <i>Ustalenie oceny końcowej na podstawie średniej oceny za kolokwia pisemne (50%), prezentacja (30%) i aktywności na zajęciach (20%).</i></p>	
Skrócony opis:			
Opis:			
Zakres tematów: <ol style="list-style-type: none"> 1. Postępowanie w terapii logopedycznej dziecka z NI i FAS. 2. Rozwijanie sprawności językowych poprzez zastosowanie ćwiczeń artykulacyjnych, leksykalnych, fleksyjnych, słowotwórczych i składniowych. 3. Wzbogacanie zasobu słownictwa czynnego i biernego. 4. Rozwijanie sprawności narracyjnej w zakresie tworzenia form dialogowych i monologowych (opisu i opowiadania). 			

5. Rozwijanie sprawności komunikacyjnych za pomocą ćwiczeń zmierzających do przyswojenia reguł społecznych, sytuacyjnych pragmatycznych.
6. Usprawnianie percepcji słuchowej i wzrokowej oraz koordynację poszczególnych sfer.
7. Stymulowanie rozwoju procesów psychomotorycznych, poznawczych i emocjonalno-motywacyjnych.

Literatura:

A.

Grabias S., 2008, *Postępowanie logopedyczne. Diagnoza, programowanie terapii, terapia*, [w:] *Logopedia. Standardy postępowania logopedycznego*, red. S. Grabias, Lublin, t.37, 13-27.

Janczak-Szumiło T., 2009, *Neuropsychologiczny profil dziecka z FASD. Studium przypadku*, Warszawa.

Komorowska M., 2007, *Potrzeby edukacyjne dzieci z FASD*, „Remedium”, 9, 24-25.

Komorowska M., 2007, *Diagnoza FAS w praktyce*, „Remedium”, 12, 6-7.

Mietz K., 2018, *Pamięć i rutynizacja jako determinaty akwizycji języka w oligofazji*, [w:] *Neurolingwistyka praktyczna*, nr 4, 104-120.

Palacz J., 2012, *Mowa jako determinanta rozwoju dzieci niepełnosprawnych umysłowo*, [w:] *Neurologopedia w teorii i praktyce. Wybrane zagadnienia diagnozy i terapii dziecka*, 132-155, ATH, Bielsko-Biała.

Pawłowska-Jaroń H., 2010, *Dziecko z Płodowym Zespołem alkoholowym. Specyfika mowy i myślenia*, [w:] *Zagadnienia mowy i myślenia* „Nowa Logopedia”, t.1, red. M. Michalik i A. Siudak, Kraków, 127-134.

Pawłowska-Jaroń H., 2011, *Sfery zaburzonego rozwoju u dzieci z FASD*, [w:] *Biologiczne uwarunkowania rozwoju i zaburzeń mowy*, „Nowa Logopedia” t. 2, red. M. Michalik Kraków, „Nowa Logopedia”, t. 2, 123-139.

B

Stecko E., 1994, *Zaburzenia mowy dzieci – wczesne rozpoznanie i postępowanie logopedyczne*, Warszawa.

Osiem kroków : Jak postępować z dziećmi z zespołem alkoholowym FAS PROGRAM FAstryga, [ulotka] Stowarzyszenia Zastępczego Rodzicielstwa- Oddział Śląski]

Szurek M., 2017, *Szczegółowa diagnoza logopedyczna dziecka z niepełnosprawnością intelektualną w stopniu umiarkowanym jako podstawa skutecznej terapii*, [w:] *Interdyscyplinarne konteksty pedagogiki specjalnej*, nr 18, 161-180.

<https://www.google.com/search?client=safari&rls=en&q=brzuch+w+cięży&ie=UTF-8&oe=UTF-8>

<https://www.google.com/search?q=zdjecia+lampki+wina&client=safari&rls=en&sxsrf=>

Efekty uczenia się (z odniesieniem do efektów kierunkowych):

Wiedza: student zna i rozumie

1. wpływ FAS/FASD na rozwój mowy dziecka (K_W01);
2. kategorie FAS/FASD i ich konsekwencje dla rozwoju dziecka (K_W02);
3. terapie stosowane u dzieci z FAS/FASD z opóźnionym rozwojem mowy (K_W08).

Umiejętności: student potrafi

4. ułożyć plan terapeutyczny z adekwatnym wyborem technik i metod logopedycznych dopasowanych do wieku, możliwości i potrzeb dziecka (K_U08).

Kompetencje społeczne: student jest gotów do

5. wspomagania rozwoju mowy u dzieci z FAS/FASD (K_K03).

Karta przedmiotu

Nazwa KOMUNIKACJA WSPOMAGAJĄCA I ALTERNATYWNA		Kod: 1.S2.L.PP.16	ECTS: 1
Nazwa jednostki prowadzącej przedmiot: <i>Wydział Filologiczny</i>			
Kierunek: LOGOPEDIA			
Poziom PRK: 7 Poziom: <i>studia drugiego stopnia</i> Profil: <i>praktyczny</i> Forma: <i>studia stacjonarne</i>			
Koordynator przedmiotu: Prowadzący przedmiot:			
Formy zajęć, sposób ich realizacji i przypisana im liczba godzin:		Nakład pracy studenta:	
A. Formy zajęć <i>warsztaty</i>		A. Godziny kontaktowe: <i>17h/ 0,5 ECTS</i> Udział w zajęciach: <i>15h</i> Udział w zaliczeniu: <i>2h</i>	
B. Tryb realizacji <i>w sali dydaktycznej</i>		B. Praca własna studenta: <i>15h/ 0,5 ECTS</i> Przygotowanie do zajęć: <i>10h</i> Przygotowanie do kolokwium: <i>5h</i>	
C. Liczba godzin <i>15h</i>			
D. Sposób zaliczenia <i>zaliczenie z oceną</i>			
Język wykładowy: <i>język polski</i>	Rodzaj przedmiotu: <i>obowiązkowy</i>	Wymagania wstępne: <i>brak</i>	
Metody dydaktyczne: <i>Wykład konwersatoryjny, dyskusja,, ćwiczenia praktyczne</i>		Metody i kryteria oceniania: A. Formy zaliczenia (weryfikacja efektów uczenia się) <i>zadania cząstkowe (efekty 1,2,3,4,5)</i> <i>aktywność na zajęciach (efekty 1,2,3,4,5,6).</i> B. Podstawowe kryteria ustalenia oceny <i>Ustalenie oceny końcowej na podstawie średniej oceny za zadania cząstkowe (70%) i aktywności na zajęciach (30%).</i>	
Skrócony opis: Student poznaje podstawowe systemy komunikacji alternatywnej.			
Opis:			
Zakres tematów: <ol style="list-style-type: none"> 1. Znajomość podstawowych systemów komunikacji alternatywnej (PIC, PECS, MAKATON, BLISS, piktogramy czarno-białe, systemy gestowe). 2. Cel zastosowania ACC (dobór systemu AAC do rodzaju trudności w komunikacji). 3. Tworzenie planów aktywności z zastosowaniem AAC dla dzieci i dorosłych (praktyczne budowanie planów aktywności wykorzystywanych do pracy terapeutycznej indywidualnej i w zespole terapeutycznym). 			

4. Technologie komputerowe w AAC (Oprogramowania z bazą symboli, sprzęt wspomagający specjalistyczny).

Literatura:

A

Baczała D., Błeszyński J. (red.), 2014, *Metody komunikacji alternatywnych i wspomagających. Wybrane zagadnienia*, Toruń.

Błeszyński J., 2008, *Alternatywne i wspomagające metody komunikacji*, Kraków.

Grycman M. i in., 2020, *Model aktywny. Komunikacja wspomagająca i alternatywna*, Warszawa.

B

Borzęcka A., 2016, *Komunikacja alternatywna i wspomagająca w pracy z dzieckiem ze spektrum autyzmu*, „Konteksty Pedagogiczne”, nr 2.

Jankosz M., 2017, *Zaburzenia mowy a potrzeba porozumiewania się. O komunikacji alternatywnej i wspomagającej*, „Horyzonty Wychowania”, tom XI, nr 38.

Mikołajewska E., Mikołajewski D., 2012, *Interfejsy mózg-komputer jako rozwiązania dla osób niepełnosprawnych z uszkodzeniami układu nerwowego*, „Niepełnosprawność – Zagadnienia, Problemy, Rozwiązania”, nr 3.

Gryszka-Mędrek Z., 2012, *Wprowadzenie alternatywnych i wspomagających metod komunikacji u dziecka z mózgowym porażeniem dziecięcym*, „Logopedia Silesiana”, nr 1.

Efekty uczenia się (z odniesieniem do efektów kierunkowych):

Wiedza: student zna i rozumie (K_W09)

1. metody komunikacji wspomagającej i alternatywnej u dzieci i dorosłych;
2. technologie komputerowe stosowane w komunikacji wspomagającej i alternatywnej.

Umiejętności: student potrafi (K_U09)

3. wybrać najbardziej adekwatny system komunikacji wspomagającej lub alternatywnej u dzieci i dorosłych;
4. wykonać plan aktywności z zastosowaniem AAC dla dziecka i osoby dorosłej;
5. korzystać z technologii komputerowych stosowanych w komunikacji wspomagającej i alternatywnej.

Kompetencje społeczne: student jest gotów do (K_K01)

6. doskonalenia narzędzi komunikacji.

Karta przedmiotu

Nazwa: WARSZTATY BADAWCZE LOGOPEDYCZNE		Kod: 1.S2.L.PP.17	ECTS: 2
Nazwa jednostki prowadzącej przedmiot: <i>Wydział Filologiczny</i>			
Kierunek: Poziom PRK: 7 Poziom: <i>studia drugiego stopnia</i> Profil: <i>praktyczny</i> Forma: <i>studia stacjonarne</i>			
Koordynator przedmiotu: Prowadzący przedmiot: dr hab. Anna Tabisz			
Formy zajęć, sposób ich realizacji i przypisana im liczba godzin:		Nakład pracy studenta:	
<p>A. Formy zajęć <i>warsztaty</i></p> <p>B. Tryb realizacji <i>w sali dydaktycznej</i></p> <p>C. Liczba godzin <i>15h</i></p> <p>D. Sposób zaliczenia <i>zaliczenie z oceną</i></p>		<p>A. Godziny kontaktowe: <i>40/ 1,5 ECTS</i> Udział w zajęciach: 15h Udział w zaliczeniu, realizacja projektu w placówce, raportowanie z realizacji projektu, prezentacja wniosków: 25h</p> <p>B. Praca własna studenta: <i>15h/ 0,5 ECTS</i> Przygotowanie do zajęć: <i>10h</i> Przygotowanie do zaliczenia: <i>5h</i></p>	
Język wykładowy: <i>język polski</i>	Rodzaj przedmiotu: <i>obowiązkowy</i>	Wymagania wstępne: -	
Metody dydaktyczne: analiza tekstów/projektów dyskusja prezentacja		Metody i kryteria oceniania: A. Formy zaliczenia (weryfikacja efektów uczenia się) Dyskusja i praca na zajęciach (efekty 1,2,3,4,5,6,7); zadania cząstkowe (efekty 1,2,3,4,5,6). B. Podstawowe kryteria ustalenia oceny Ustalenie oceny końcowej na podstawie ocen z pracy w trakcie kursu (50%) i zadań cząstkowych (50%).	
Kurs ma na celu zapoznanie uczestników z metodologią badań logopedycznych			
Opis: 1. O metodologii i metodyce w logopedii. 2. Etapy procesu badawczego a wybrany problem logopedyczny a) określenie problematyki badawczej; b) cele badań; c) hipotezy robocze; d) zmienne i wskaźniki; e) metody, techniki i narzędzia badań. 3. Badania jakościowe i ilościowe. 4.. Wybrane metody badawcze:			

- a) obserwacja;
 - b) eksperyment;
 - c) studium przypadku;
 - d) wywiad narracyjny.
5. Etyka badań w logopedii.

Literatura:

- A. Literatura wymagana do ostatecznego zaliczenia zajęć
 - A1. wykorzystywana podczas zajęć
 - Grabias S., 1991, *Logopedia: jej przedmiot i stopień zaawansowania refleksji metanaukowej*, w: H. Borowiec (red.), *Przedmiot logopedii*, Lublin, s. 26–48.
 - Milewski S., Kaczorowska-Bray K. (red.), 2015, *Metodologia badań logopedycznych z perspektywy teorii i praktyki*, Gdańsk.
 - A2. studiowana samodzielnie przez studenta
 - Banaszkiewicz A., 2015, *Studium przypadku (case study) jako metoda badań logopedycznych*, w: S. Milewski, K. Kaczorowska-Bray (red.), *Metodologia badań logopedycznych z perspektywy teorii i praktyki*, Gdańsk, s. 364–381.
 - Kaźmierska K., 1997, *Wywiad narracyjny – technika i pojęcie analityczne*, w: M. Czyżewski, A. Piotrowski, A. Rokuszewska-Pawełek (red.), *Biografia a tożsamość narodowa*, Łódź, s. 35–44.
 - Pilch T., Bauman T., 2001, *Zasady badań pedagogicznych. Strategie ilościowe i jakościowe*, Warszawa.
- Literatura uzupełniająca
Zgodna z problematyką realizowaną w pracy magisterskiej

Efekty uczenia się (z odniesieniem do efektów kierunkowych):

Wiedza: absolwent zna i rozumie (K_W01)

1. etapy procesu badawczego;
2. wybrane metody stosowane w badaniach w logopedii;
3. na czym polegają badania jakościowe i ilościowe;

Umiejętności: absolwent potrafi (K_U01)

4. wykorzystywać posiadaną wiedzę – formułować i rozwiązywać problemy badawcze i diagnostyczne w logopedii;
5. formułować i testować hipotezy związane z podjętymi problemami badawczymi;
6. dobrać właściwą metodę badawczą.

Kompetencje społeczne: absolwent jest gotów do

7. samodzielnej pracy badawczej i twórczej, przestrzegając ustalonych norm prawnych i etycznych (K_K03)

Karta przedmiotu

Nazwa: KULTURA KOMUNIKACJI SPOŁECZNEJ		Kod: 1.S2.L.PP.18a	ECTS: 3
Nazwa jednostki prowadzącej przedmiot: <i>Wydział Filologiczny, Instytut Językoznawstwa</i>			
Kierunek: Logopedia II stopień, profil praktyczny Poziom PRK: 7 Poziom: <i>studia drugiego stopnia</i> Profil: <i>praktyczny</i> Forma: <i>studia stacjonarne</i>			
Koordynator przedmiotu: Prowadzący przedmiot: Anna Tabisz			
Formy zajęć, sposób ich realizacji i przypisana im liczba godzin:		Nakład pracy studenta:	
A. Formy zajęć <i>konwersatorium</i>		A. Godziny kontaktowe: <i>50 h/ 2 ECTS</i> Udział w zajęciach: <i>30h</i> Udział w zaliczeniu, realizacja projektu w placówce, raportowanie z realizacji projektu, prezentacja wniosków: <i>20h</i>	
B. Tryb realizacji <i>w sali dydaktycznej</i>		B. Praca własna studenta: <i>30h/ 1 ECTS</i> Przygotowanie do zajęć: <i>30h</i>	
C. Liczba godzin <i>30h</i>			
D. Sposób zaliczenia <i>zaliczenie z oceną</i>			
Język wykładowy: <i>język polski</i>	Rodzaj przedmiotu: <i>do wyboru</i>	Wymagania wstępne: <i>bez wymagań</i>	
Metody dydaktyczne: ćwiczenia analityczne, dyskusja, praca z lekturą, referat/prezentacja multimedialna		Metody i kryteria oceniania: A. Formy zaliczenia (weryfikacja efektów uczenia się) <i>Zadania cząstkowe (efekty1-8)</i> <i>aktywność na zajęciach (efekty 1-10).</i> B. Podstawowe kryteria ustalenia oceny <i>Ustalenie oceny końcowej na podstawie średniej oceny za zadania cząstkowe (50%); prezentacja (30%) i aktywności na zajęciach (20%).</i>	
Skrócony opis: przedmiot obejmuje zagadnienia związane określonymi zachowaniami językowymi w komunikacji społecznej, z uwzględnieniem takich pojęć, jak: komunikacja społeczna, perswazja i manipulacja, stereotyp czy mowa nienawiści itp.			
Zakres tematów: 1) komunikacja społeczna; 2) wybrane modele komunikacji społecznej; 4) komunikacja w zespole; 4) wykluczanie za pomocą języka; 5) konflikty w komunikacji; 6) perswazja i manipulacja w komunikacji społecznej; 7) komunikacja kulturowa, stereotypy, lęk przed Obcym.			
Literatura:			

A. Literatura wymagana do ostatecznego zaliczenia zajęć

A1. wykorzystywana podczas zajęć

- Cegieła A., *Czym jest mowa nienawiści?*, „Poradnik Językowy” 2014; z. 1 s. 7-17.
Chełpa S., T. Witkowski, *Psychologia konfliktów*, Wrocław 2004.
Markowski A., 2008, *Kultura języka polskiego*, Warszawa [rozdziały: 12 i 13].
Ptaszek G.(red.), *Komunikacja społeczna. E-podręcznik*, Kraków 2021 (dostępny online)
<https://epodreczniki.open.agh.edu.pl/handbook/33>
Schultz von Thun F, *Sztuka rozmawiania*, Kraków, 2012.
Tokarz M., 2006, *Argumentacja. Perswazja. Manipulacja*, Gdańsk [rozdziały: 9 i 10].

A2. studiowana samodzielnie przez studenta

- Adle R. i in., *Relacje interpersonalne. Proces porozumiewania się*, Poznań 2018.
Peisert M., 2004, *Formy i funkcje agresji werbalnej. Próba typologii*, Wrocław.

B. Literatura uzupełniająca

- Antas J., 2008, *O kłamstwie i kłamaniu*, Kraków.
Cegieła A., 2006, *Etyka – umiejętność cnoty czy wiedza o sztuce bycia wśród ludzi*, „Poradnik Językowy” 2006, z. 10, s. 31-38.
Cegieła A., *O retoryce pogardy i wykluczenia w polskim dyskursie publicznym*, [<http://oes.uw.edu.pl/2015/01/26/o-retoryce-pogardy-i-wykluczenia-w-polskim-dyskursie-publicznym/>].
Cegieła A., 2013, *Słowa niebezpieczne i niepożądane w przestrzeni społecznej: etyka słowa a poprawność polityczna*, „Poradnik Językowy” z. 10, s. 57-71.
Język a Kultura, t. 17: Życzliwość i agresja w języku i kulturze, pod red. A. Dąbrowskiej i A. Nowakowskiej, Wrocław 2005.
Puzynina J., 1992, *Język wartości*, Warszawa.
Puzynina J., 1997, *Słowo – wartość – kultura*, Lublin.
Retoryka codzienności: zwyczaje językowe współczesnych Polaków, red. M. Marcjanik, Warszawa 2006.

Efekty uczenia się (z odniesieniem do efektów kierunkowych):

Wiedza, student zna i rozumie:

- 1) pojęcie komunikacji społecznej (K_W01);
- 2) wybrane modele komunikacji społecznej (K_W01);
- 3) różnice pomiędzy komunikacją interpersonalną, grupową a masową (K_W01);
- 4) fakty językowe związane z etycznym aspektem wypowiedzi (m.in. perswazją, manipulacją, podmiotowym i instrumentalnym traktowaniem uczestnika dialogu) (K_W01);
- 5) stosowną terminologię (K_W02).

Umiejętności, student potrafi:

- 6) samodzielnego odnajdywania, analizowania, oceniania i użytkowania informacji z zakresu kultury komunikacji społecznej; 4) do wyjaśniania określonych etycznych i nieetycznych zachowań językowych w świetle dotychczasowej wiedzy naukowej (K_U01);
- 7) ocenić własne umiejętności komunikacyjne oraz wskazać obszary, nad którymi powinien popracować (K_U02);
- 8) ocenić styl komunikowania partnera/partnerki, szefa, zespołu lub osoby publiczne (K_U02).

Kompetencje społeczne, student ma

- 9) świadomość i potrzebę etycznych zachowań językowych w komunikacji międzyludzkiej (K_K01);
- 10) traktowania z szacunkiem i bez uprzedzeń swoich rozmówców (K_K02).

Karta przedmiotu

Nazwa: ETYKA MOWY		Kod: 1.S2.L.PP.18b	ECTS: 3
Nazwa jednostki prowadzącej przedmiot: <i>Wydział Filologiczny, Instytut Językoznawstwa</i>			
Kierunek: Logopedia II stopień, profil praktyczny Poziom PRK: 7 Poziom: <i>studia drugiego stopnia</i> Profil: <i>praktyczny</i> Forma: <i>studia stacjonarne</i>			
Koordynator przedmiotu: Prowadzący przedmiot: Anna Tabisz			
Formy zajęć, sposób ich realizacji i przypisana im liczba godzin:		Nakład pracy studenta:	
<p>A. Formy zajęć <i>konwersatorium</i></p> <p>B. Tryb realizacji <i>w sali dydaktycznej</i></p> <p>C. Liczba godzin <i>30h</i></p> <p>D. Sposób zaliczenia <i>zaliczenie z oceną</i></p>		<p>A. Godziny kontaktowe: <i>50 h/ 2 ECTS</i> Udział w zajęciach: <i>30h</i> Udział w zaliczeniu, realizacja projektu w placówce, raportowanie z realizacji projektu, prezentacja wniosków: <i>20h.</i></p> <p>B. Praca własna studenta: <i>30h/ 1 ECTS</i> Przygotowanie do zajęć: <i>30h</i></p>	
Język wykładowy: <i>język polski</i>	Rodzaj przedmiotu: <i>do wyboru</i>	Wymagania wstępne: bez wymagań	
Metody dydaktyczne: ćwiczenia analityczne, dyskusja, praca z lekturą, referat/prezentacja multimedialna		Metody i kryteria oceniania: A. Formy zaliczenia (weryfikacja efektów uczenia się) <i>Zadania cząstkowe (efekty 1,2,3,4)</i> <i>aktywność na zajęciach (efekty 1,2,3,4,5,6).</i> <p>B. Podstawowe kryteria ustalenia oceny <i>Ustalenie oceny końcowej na podstawie średniej oceny za zadania cząstkowe (50%), prezentacja projektu (30%) i aktywności na zajęciach (20%).</i></p>	
Skrócony opis: przedmiot obejmuje zagadnienia związane z ujęciem zachowań językowych w aspekcie etycznym, takie jak: komunikowanie prawdy i nieprawdy, perswazja i manipulacja, grzeczność językowa i mowa nienawiści itp.			
Zakres tematów: <ol style="list-style-type: none"> 1) Etyczny wymiar komunikatu – podstawowe zasady. 2) Mówić i implikować. Refleksja o implikaturach konwersacyjnych H.P. Grice'a. Maksyma kooperacji i jej kategorie. 3) Etyka mowy a grzeczność w komunikacji językowej. 4) Etyka mowy a perswazja /manipulacja 5) Estetyka przekazu słownego a etyka mowy. 6) Kategorie prawdy i kłamstwa w komunikacji. 7) Agresja werbalna. Mowa nienawiści. 8) Etyka mowy w wybranych dyskursach publicznych. 			

Literatura:

A. Literatura wymagana do ostatecznego zaliczenia zajęć

A1. wykorzystywana podczas zajęć

Cegiela A., *Etyka słowa w dyskursie publicznym* https://dspace.uni.lodz.pl/bitstream/handle/11089/27456/23-34%20Anna%20Cegiela_Etyka%20s%C5%82owa.pdf?sequence=1&isAllowed=y

Cegiela A., 2014, *Słowa i ludzie: wprowadzenie do etyki słowa*, Warszawa.

Cegiela A., *Czym jest mowa nienawiści?*, „Poradnik Językowy” 2014; z. 1 s. 7-17.

Grębowiec J., 2013, Maksymy konwersacyjne implikatury, [w:] tegoż, *Mówić i działać*, Wrocław, s. 54-82.

Puzynina J., Pajdzińska A., 1996, *Etyka słowa*, [w:] *O zagrożeniu i bogactwie polszczyzny*, red. J. Miodek, Wrocław, s. 35-45.

Peisert M., 2004, *Formy i funkcje agresji werbalnej*. Próba typologii, Wrocław.

Puzynina J. (red.) 1993, *Etyka międzyludzkiej komunikacji*, Warszawa.

Tokarz M., 2006, *Argumentacja. Perswazja. Manipulacja*, Gdańsk [rozdziały: 9 i 10].

A2. studiowana samodzielnie przez studenta

Cegiela A., *Etyka słowa w dyskursie publicznym* [https://dspace.uni.lodz.pl/bitstream/handle/11089/27456/23-34%20Anna%20Cegiela_Etyka%20s%C5%82owa.pdf?sequence=1&isAllowed=y].

Cegiela A., 2014, *Słowa i ludzie: wprowadzenie do etyki słowa*, Warszawa.

Głowiński M., 2009, *Nowomowa i ciągi dalsze: Szkice dawne i nowe*, Kraków, s. 34-43.

Marcjanik M., 2007, *Grzeczność w komunikacji językowej*, Warszawa.

Markowski A., 2008, *Kultura języka polskiego*, Warszawa [rozdziały: 12 i 13].

<http://www.etykaslowa.edu.pl/teksty-dotyczace-etyki-slowa/>

<http://oes.uw.edu.pl/category/obserwatorium-etyki-slowa/>

B. Literatura uzupełniająca

Antas J., 2008, *O kłamstwie i kłamaniu*, Kraków.

Bartmiński J., *Etyka słowa a potoczny wzorzec komunikacji*,

[http://www.rjp.pan.pl/index.php?option=com_content&view=article&id=1352&Itemid=50].

Bralczyk J., 2007, *O języku propagandy i polityki*, Warszawa.

Cegiela A., 2006, *Etyka – umiejętność cnoty czy wiedza o sztuce bycia wśród ludzi*, „Poradnik Językowy” 2006, z. 10, s. 31-38.

Cegiela A., *O retoryce pogardy i wykluczenia w polskim dyskursie publicznym*, [<http://oes.uw.edu.pl/2015/01/26/o-retoryce-pogardy-i-wykluczenia-w-polskim-dyskursie-publicznym/>].

Cegiela A., 2013, *Słowa niebezpieczne i niepożądane w przestrzeni społecznej: etyka słowa a poprawność polityczna*, „Poradnik Językowy” z. 10, s. 57-71.

Język a Kultura, t. 17: *Życzliwość i agresja w języku i kulturze*, pod red. A. Dąbrowskiej i A. Nowakowskiej, Wrocław 2005.

Puzynina J., 1992, *Język wartości*, Warszawa.

Puzynina J., 1997, *Słowo – wartość – kultura*, Lublin.

Retoryka codzienności: zwyczaje językowe współczesnych Polaków, red. M. Marcjanik, Warszawa 2006.

Efekty uczenia się (z odniesieniem do efektów kierunkowych):

1. Wiedza

Student zna i rozumie: 1) fakty językowe związane z etycznym aspektem wypowiedzi (komunikowaniem prawdy i nieprawdy, językową kreacją rzeczywistości, perswazją, manipulacją, podmiotowym i instrumentalnym traktowaniem uczestnika dialogu) (K_W01), 2) posługując się przy tym stosowną terminologią (K_W02).

2. Umiejętności

Student jest gotów do: 3) samodzielnego odnajdywania, analizowania, oceniania i użytkowania informacji z zakresu etyki mowy; 4) do wyjaśniania określonych etycznych i nieetycznych zachowań językowych w świetle dotychczasowej wiedzy naukowej (K_U01).

3. Kompetencje społeczne

Student ma 5) świadomość i potrzebę etycznych zachowań językowych w komunikacji międzyludzkiej (K_K01) oraz 6) traktowania z szacunkiem i bez uprzedzeń swoich rozmówców (K_K02).

Karta przedmiotu

Nazwa: Historyczne uwarunkowania współczesnej polszczyzny		Kod: 1.S2.L.PP.19a	ECTS: 1
Nazwa jednostki prowadzącej przedmiot: <i>Wydział Filologiczny, Instytut Językoznawstwa</i>			
Kierunek: Logopedia			
Poziom PRK: 7 Poziom: <i>studia drugiego stopnia</i> Profil: <i>praktyczny</i> Forma: <i>studia stacjonarne</i>			
Koordynator przedmiotu: Lidia Przymuszała Prowadzący przedmiot: Lidia Przymuszała			
Formy zajęć, sposób ich realizacji i przypisana im liczba godzin:		Nakład pracy studenta:	
A. Formy zajęć <i>konwersatorium</i>		A. Godziny kontaktowe: 17h/ 0,5 ECTS	
B. Tryb realizacji <i>e-learning</i>		- udział w zajęciach: 15h - udział w zaliczeniu 2h	
C. Liczba godzin <i>15h</i>		B. Praca własna studenta (15h/ 0,5 ECTS):	
D. Sposób zaliczenia <i>zaliczenie z oceną</i>		- przygotowanie do zajęć i końcowego testu: 15h	
Język wykładowy: <i>język polski</i>	Rodzaj przedmiotu: <i>do wyboru</i>	Wymagania wstępne:	
		wiedza z zakresu gramatyki opisowej języka polskiego	
Metody dydaktyczne:		Metody i kryteria oceniania:	
wykład konwersatoryjny, dyskusja, prezentacja multimedialna		A. Formy zaliczenia (weryfikacja efektów uczenia się)	
		- na podstawie wypowiedzi ustnych - test końcowy (60% - ocena pozytywna)	
		B. Podstawowe kryteria ustalenia oceny test końcowy (60%), udział w dyskusji i praca podczas zajęć (40%) Obecność na zajęciach jest obowiązkowa.	
Skrócony opis: Celem nauczania przedmiotu jest przybliżenie studentom wiedzy przydatnej w praktyce logopedycznej na temat rozwoju polszczyzny od czasów najdawniejszych (tj. od rozpadu wspólnoty prasłowiańskiej) do czasów współczesnych oraz historycznego rozwoju dialektów i gwar ludowych, a także zapoznanie studentów ze zmianami fonetycznymi, morfologicznymi i leksykalnymi zachodzącymi w systemie języka polskiego.			
Zakres tematów: 1. Językoznawstwo diachroniczne. Gramatyka historyczna i historia języka - zakres i metody badań. 2. Pochodzenie języka polskiego; wspólnota praindoeuropejska i prasłowiańska; język staro-cerkiewno-słowiański; polszczyzna wśród innych języków słowiańskich. 3. Periodyzacja dziejów języka polskiego.			

4. Najstarsze zabytki języka polskiego. Rozwój grafii staropolskiej. Ortografia polska na przestrzeni wieków.
5. Dyskusja nad pochodzeniem języka ogólnego. Kształtowanie się polskiego języka literackiego.
6. Najważniejsze zjawiska językowe (fonetyczne i fleksyjne) przedpolskie i doby staropolskiej.
7. Przydatność wiedzy historycznojęzykowej w pracy zawodowej nauczyciela-logopedy i logopedy.

Literatura:

I. Literatura podstawowa:

Długosz-Kurczabowa K., Dubisz S., *Gramatyka historyczna języka polskiego*, Warszawa 2001.
Klemensiewicz Z., *Historia języka polskiego*, Warszawa 1999.
Wydra W., Rzepka W. R., *Chrestomatia staropolska. Teksty do roku 1543*, Wrocław 1995.

II. Literatura uzupełniająca:

Bartula Cz., *Podstawowe wiadomości z gramatyki staro-cerkiewno-słowiańskiego na tle porównawczym*, Warszawa 1981.
Borawski S., *Wprowadzenie do historii języka polskiego*, Warszawa 2000.
Jodłowski S., *Losy polskiej ortografii*, Warszawa 1979.
Klemensiewicz Z., Lehr-Spławiński T., Urbańczyk S., *Gramatyka historyczna języka polskiego*, Warszawa 1981.
Pochodzenie polskiego języka literackiego, w: „*Studia staropolskie*” t. 3, Wrocław 1956.
Rospond S., *Gramatyka historyczna języka polskiego*, Warszawa-Wrocław 2000.
Wybór artykułów

Efekty uczenia się (z odniesieniem do efektów kierunkowych):

Wiedza:

1. student zna podstawowe pojęcia z zakresu przedmiotu (K_W02);
2. student ma uporządkowaną wiedzę o systemie gramatycznym i leksykalnym języka w aspekcie diachronicznym (K_W01);
3. student rozumie zjawiska historyczne (K_W01).

Umiejętności:

4. student rozpoznaje i nazywa zjawiska historyczne (K_U01);
5. student potrafi analizować podstawowe zjawiska fonetyczne i gramatyczne w tekstach historycznych (K_U01);
6. student potrafi interpretować współczesne zjawiska językowe wykorzystując wiedzę o rozwoju języka (K_U02).

Kompetencje społeczne:

7. student ma świadomość nieustannego rozwoju i zmienności polszczyzny; jest gotów do krytycznej oceny współczesnych przemian językowych widzianych z perspektywy historii języka (K_K01);
8. student jest gotów do samodzielnego pogłębiania zdobytej wiedzy z zakresu językoznawstwa diachronicznego niezbędnej do wykonywania zawodu nauczyciela-logopedy i logopedy (K_K01).

Karta przedmiotu

Nazwa: Regionalne zróżnicowanie polszczyzny		Kod: 1.S2.L.PP.19.b	ECTS: 1
Nazwa jednostki prowadzącej przedmiot: <i>Wydział Filologiczny, Instytut Językoznawstwa</i>			
Kierunek: Logopedia			
Poziom PRK: 7 Poziom: <i>studia drugiego stopnia</i> Profil: <i>praktyczny</i> Forma: <i>studia stacjonarne</i>			
Koordynator przedmiotu: Lidia Przymuszała Prowadzący przedmiot: Lidia Przymuszała			
Formy zajęć, sposób ich realizacji i przypisana im liczba godzin:		Nakład pracy studenta:	
A. Formy zajęć <i>konwersatorium</i>		A. Godziny kontaktowe (17h/ 0,5 ECTS): - udział w zajęciach: 15h - udział w zaliczeniu 2h	
B. Tryb realizacji <i>e-learning</i>		B. Praca własna studenta (15h/ 0,5 ECTS): - przygotowanie do zajęć i końcowego testu: 15h	
C. Liczba godzin <i>15h</i>			
D. Sposób zaliczenia <i>zaliczenie z oceną</i>			
Język wykładowy: <i>język polski</i>	Rodzaj przedmiotu: <i>do wyboru</i>	Wymagania wstępne: wiedza z zakresu gramatyki opisowej języka polskiego	
Metody dydaktyczne: wykład konwersatoryjny, dyskusja, analiza i interpretacja tekstów, praca w grupach		Metody i kryteria oceniania: A. Formy zaliczenia (weryfikacja efektów uczenia się) - na podstawie wypowiedzi ustnych - test końcowy (60% - ocena pozytywna) B. Podstawowe kryteria ustalenia oceny test końcowy (60%), udział w dyskusji i praca podczas zajęć (40%) Obecność na zajęciach jest obowiązkowa.	
Skrócony opis: Celem zajęć jest zapoznanie studentów z terytorialnym zróżnicowaniem polszczyzny; wypracowanie umiejętności rozpoznawania i nazywania dialektalnych cech językowych w wypowiedziach ustnych i tekstach pisanych a także doskonalenie umiejętności posługiwania się zdobytą wiedzą językoznawczą w praktyce logopedycznej.			
Zakres tematów: 1. Typologia odmian współczesnej polszczyzny, kryteria klasyfikacji. 2. Język ustny a język pisany. 3. Dialektologia jako dziedzina nauki; podstawowe pojęcia i terminy. 4. Atlasy i słowniki gwarowe. 5. Dzieje dialektów polskich. 6. Najważniejsze cechy dialektalne.			

7. Zróżnicowanie dialektalne polszczyzny; charakterystyka wybranych dialektów i języka kaszubskiego (zasięg, zróżnicowanie, cechy) - ze szczególnym uwzględnieniem dialektu śląskiego.
8. Zróżnicowanie regionalne polszczyzny; charakterystyka odmian regionalnych polszczyzny; dialekty i gwary ludowe a odmiany regionalne polszczyzny; dialektyzmy a regionalizmy.

Literatura:

I. Literatura podstawowa:

1. Bartnicka-Dąbkowska B., *Podstawowe wiadomości dialektologii polskiej z ćwiczeniami*, Warszawa 1959.
2. Dejna K., *Dialekty polskie*, Wrocław-Warszawa-Kraków-Gdańsk 1973 (lub wyd. nast.).
3. *Dialekty i gwary polskie. Kompendium internetowe*, red. H. Karaś (<http://www.dialektologia.uw.edu.pl>).
4. Nitsch K., *Dialekty języka polskiego*, Wrocław-Kraków 1957 (przedruk [w:] K. Nitsch, *Wybór pism polonistycznych*, t. IV: *Pisma dialektologiczne*, Wrocław-Kraków 1958, s. 7-115).
5. Nitsch K., *Wybór polskich tekstów gwarowych*, Warszawa 1960 (lub wyd. nast.).
6. Sobierajski Z., *Polskie teksty gwarowe z ilustracją dźwiękową*, I: *Gwary śląskie*, Poznań 1963
7. Urbańczyk S., *Zarys dialektologii polskiej*, Warszawa 1952 (lub wyd. nast.).
8. Wilkoń A., *Typologia odmian językowych współczesnej polszczyzny*, Katowice 1987.

II. Literatura uzupełniająca:

1. Dubisz S., Karaś H., Kolis N., *Dialekty i gwary polskie. Leksykon*, Warszawa 1995.
 2. Handke K., *Terytorialne odmiany polszczyzny*, [w:] *Współczesny język polski*, red. J. Bartmiński, Lublin 2001, s. 201-221.
 3. Kucala M., *Gwary i regionalne odmiany polszczyzny w XX wieku*, [w:] *Polszczyzna XX wieku. Ewolucja i perspektywy rozwoju*, red. S. Dubisz i S. Gajda, Warszawa 2001, s. 193-198.
 4. Kucala M., *Twoja mowa cię zdradza. Regionalizmy i dialektyzmy języka polskiego*, Kraków 1994 (lub wyd. nast.).
 5. Wyderka B., *Odmiany regionalne*, [w:] *Najnowsze dzieje języków słowiańskich. Język polski*, red. S. Gajda, Opole 2001, s. 422-439.
- Wybór artykułów

Efekty uczenia się (z odniesieniem do efektów kierunkowych):

Wiedza:

1. student zna podstawowe pojęcia z zakresu dialektologii (K_W02);
2. student ma uporządkowaną i pogłębioną wiedzę na temat podziałów terytorialnych polszczyzny (K_W01);
3. student ma wiedzę na temat najważniejszych cech językowych poszczególnych dialektów (K_W01);
4. student zna geograficzne zasięgi najważniejszych cech gwarowych (K_W01).

Umiejętności:

5. student potrafi wymieć polskie dialekty i wskazać na mapie położenie podstawowych zespołów gwarowych (K_U01);
6. student potrafi (na podstawie nagrania lub zapisu fonetycznego) rozpoznać dialekty języka polskiego (K_U01);
7. student potrafi w tekstach pisanych i wypowiedziach ustnych rozpoznać i nazwać cechę gwarową (K_U01).

Kompetencje społeczne:

8. student szanuje mowę mieszkańców wsi; potrafi pracować w zespole; jest gotów do samodzielnego pogłębiania zdobytej wiedzy z zakresu językoznawstwa niezbędnej do wykonywania zawodu nauczyciela-logopedy i logopedy (K_K01).

Karta przedmiotu

Nazwa: Psychologiczne aspekty relacji logopeda – rodzic dziecka objętego terapią logopedyczną		Kod: 1.S2.L.PP.20a	ECTS: 2
Nazwa jednostki prowadzącej przedmiot: <i>Wydział Filologiczny, Instytut Językoznawstwa</i>			
Kierunek: Logopedia			
Poziom PRK: 7 Poziom: <i>studia drugiego stopnia</i> Profil: <i>praktyczny</i> Forma: <i>studia stacjonarne</i>			
Koordynator przedmiotu: Sandra Caban Prowadzący przedmiot: Sandra Caban			
Formy zajęć, sposób ich realizacji i przypisana im liczba godzin:		Nakład pracy studenta:	
A. Formy zajęć <i>konwersatorium</i>		A. Godziny kontaktowe: 40h/1,5 ECTS Udział w zajęciach: 30h Udział w zaliczeniu, realizacja projektu w placówce, raportowanie z realizacji projektu, prezentacja wniosków: 10h	
B. Tryb realizacji <i>w sali dydaktycznej</i>		B. Praca własna studenta (15h/ 0,5 ECTS): - przygotowanie do zajęć: 15h	
C. Liczba godzin <i>30h</i>			
D. Sposób zaliczenia <i>zaliczenie z oceną</i>			
Język wykładowy: <i>język polski</i>	Rodzaj przedmiotu: <i>do wyboru</i>	Wymagania wstępne: student posiada wiedzę z zakresu działań logopedycznych zdobytą na studiach pierwszego stopnia.	
Metody dydaktyczne: <i>ćwiczenia praktyczne/metoda projektu</i>		Metody i kryteria oceniania: A. Formy zaliczenia (weryfikacja efektów uczenia się) <i>Zadania cząstkowe (efekty 1-3). Aktywność (efekty 1-3).</i> B. Podstawowe kryteria ustalenia oceny <i>Ustalenie oceny końcowej na podstawie oceny cząstkowej – aktywnego udziału w zajęciach (100%).</i>	
Skrócony opis: <i>celem zajęć jest zdobycie przez studentów praktycznych umiejętności komunikowania się z rodzicem dziecka objętego terapią logopedyczną.</i>			
Opis: <i>celem zajęć jest zdobycie przez studentów praktycznych umiejętności komunikowania się z rodzicem dziecka objętego terapią logopedyczną – informowanie o diagnozie, postępach w terapii i współpracy z innymi specjalistami. Przedstawia strategię mającą na celu zaangażowanie rodziców w terapię dziecka.</i>			
Zakres tematów: 1. Istota komunikacji w relacjach interpersonalnych. 2. Rola komunikacji w zarządzaniu. 3. Sposoby przekazywania informacji.			

4. Przeszkody komunikacyjne.

5. Czynniki wpływające na efektywność komunikacji.

6. Skutki złej komunikacji.

Literatura:

A. Literatura wymagana do ostatecznego zaliczenia zajęć

A1. wykorzystywana podczas zajęć

Adler Ronald B., Rosenfeld Lawrence B., Proctor Russell F., Relacje interpersonalne Proces porozumiewania się, REBIS 2018.

Baczała D., Błeszyński J., Komunikacja w logopedii. Terapia, wspomaganie, wsparcie, Wydawnictwo Naukowe Uniwersytetu Mikołaja Kopernika 2014.

Jaworowicz M. i P., Skuteczna komunikacja w nowoczesnej organizacji, Difin 201

Efekty uczenia się (z odniesieniem do efektów kierunkowych):

Wiedza: student zna i rozumie

1. *podstawową terminologię logopedyczną i potrafi się nią posługiwać w rozmowie z rodzicem pacjenta(K_W02);*

Umiejętności: student potrafi

2. *poprawnie przeprowadzić wewnętrzną diagnozę logopedyczną oraz opracować i wdrożyć właściwą terapię logopedyczną oraz zapoznać z jej założeniami rodzica pacjenta (K_U03), (K_U07);*

Kompetencje społeczne: student jest gotów do

3. *uświadomienia sobie wpływu komunikacji z rodzicem pacjenta na prawidłowy przebieg terapii (K_K02).*

Karta przedmiotu

Nazwa: Psychologiczne aspekty współpracy z pacjentem w terapii logopedycznej		Kod: 1.S2.L.PP.20b	ECTS: 2
Nazwa jednostki prowadzącej przedmiot: <i>Wydział Filologiczny, Instytut Językoznawstwa</i>			
Kierunek: Logopedia			
Poziom PRK: 7 Poziom: <i>studia drugiego stopnia</i> Profil: <i>praktyczny</i> Forma: <i>studia stacjonarne</i>			
Koordynator przedmiotu: Sandra Caban Prowadzący przedmiot: Sandra Caban			
Formy zajęć, sposób ich realizacji i przypisana im liczba godzin:		Nakład pracy studenta:	
A. Formy zajęć <i>konwersatorium</i>		A. Godziny kontaktowe: 40h/1,5 ECTS Udział w zajęciach: 30h Udział w zaliczeniu, realizacja projektu w placówce, raportowanie z realizacji projektu, prezentacja wniosków: 10h	
B. Tryb realizacji <i>w sali dydaktycznej</i>		B. Praca własna studenta (15h/ 0,5 ECTS): - przygotowanie do zajęć: 15h	
C. Liczba godzin <i>30h</i>			
D. Sposób zaliczenia <i>zaliczenie z oceną</i>			
Język wykładowy: <i>język polski</i>	Rodzaj przedmiotu: <i>do wyboru</i>	Wymagania wstępne: student posiada wiedzę z zakresu działań logopedycznych zdobytą na studiach pierwszego stopnia.	
Metody dydaktyczne: <i>ćwiczenia praktyczne/metoda projektu</i>		Metody i kryteria oceniania: A. Formy zaliczenia (weryfikacja efektów uczenia się) Zadania cząstkowe (efekty 1-3). Aktywność (efekty 1-3). B. Podstawowe kryteria ustalenia oceny Ustalenie oceny końcowej na podstawie oceny cząstkowej – aktywnego udziału w zajęciach (100%).	
Skrócony opis: <i>celem zajęć jest zdobycie przez studentów praktycznych umiejętności komunikowania się z pacjentem objętym terapią logopedyczną.</i>			
Opis: <i>celem zajęć jest zdobycie przez studentów praktycznych umiejętności komunikowania się z pacjentem objętym terapią logopedyczną – informowanie o diagnozie, postęпах w terapii i współpracy z innymi specjalistami. Przedstawia strategię mające na celu zaangażowanie pacjenta w terapię.</i>			
Zakres tematów:			

1. Istota komunikacji w relacjach interpersonalnych.
2. Rola komunikacji w zarządzaniu.
3. Sposoby przekazywania informacji.
4. Przeszkody komunikacyjne.
5. Czynniki wpływające na efektywność komunikacji w terapii logopedycznej.
6. Skutki złej komunikacji i ich wpływ na brak efektów w terapii logopedycznej.

Literatura:

A. Literatura wymagana do ostatecznego zaliczenia zajęć

A1. wykorzystywana podczas zajęć

Adler Ronald B., Rosenfeld Lawrence B., Proctor Russell F., Relacje interpersonalne Proces porozumiewania się, REBIS 2018.

Baczała D., Błeszyński J., Komunikacja w logopedii. Terapia, wspomaganie, wsparcie, Wydawnictwo Naukowe Uniwersytetu Mikołaja Kopernika 2014.

Jaworowicz M. i P., Skuteczna komunikacja w nowoczesnej organizacji, Difin 201

Efekty uczenia się (z odniesieniem do efektów kierunkowych):

Wiedza: student zna i rozumie

1. podstawową terminologię logopedyczną i potrafi się nią posługiwać w rozmowie z pacjentem (K_W02);

Umiejętności: student potrafi

2. poprawnie przeprowadzić wewnętrzną diagnozę logopedyczną oraz opracować i wdrożyć właściwą terapię logopedyczną oraz zapoznać z jej założeniami pacjenta (K_U03), (K_U07);

Kompetencje społeczne: student jest gotów do

3. uświadomienia sobie wpływu komunikacji z pacjentem na prawidłowy przebieg terapii (K_K02).

Karta przedmiotu

Nazwa: Warsztaty logopedyczne do wyboru		Kod: 1.S2.L.PP.21	ECTS: 2
Nazwa jednostki prowadzącej przedmiot: <i>Wydział Filologiczny, Instytut Językoznawstwa</i>			
Kierunek: Logopedia			
Poziom PRK: 7 Poziom: <i>studia drugiego stopnia</i> Profil: <i>praktyczny</i> Forma: <i>studia stacjonarne</i>			
Koordynator przedmiotu: Sandra Caban Prowadzący przedmiot: Sandra Caban			
Formy zajęć, sposób ich realizacji i przypisana im liczba godzin:		Nakład pracy studenta:	
A. Formy zajęć <i>warsztaty</i>		A. Godziny kontaktowe: 40h/1,5ECTS Udział w zajęciach: 30h Udział w zaliczeniu, realizacja projektu w placówce, raportowanie z realizacji projektu, prezentacja wniosków: 10h	
B. Tryb realizacji <i>w sali dydaktycznej</i>		B. Praca własna studenta (15h/0,5 ECTS): - przygotowanie do zajęć: 10h -przygotowanie do zaliczenia: 5h	
C. Liczba godzin <i>30h</i>			
D. Sposób zaliczenia <i>zaliczenie z oceną</i>			
Język wykładowy: <i>język polski</i>	Rodzaj przedmiotu: <i>obowiązkowy</i>	Wymagania wstępne: student posiada wiedzę z zakresu działań logopedycznych zdobytą na studiach pierwszego stopnia.	
Metody dydaktyczne: <i>ćwiczenia praktyczne/metoda projektu</i>		Metody i kryteria oceniania: A. Formy zaliczenia (weryfikacja efektów uczenia się) <i>Zadania cząstkowe (efekty 1-3).</i> B. Podstawowe kryteria ustalenia oceny <i>Ustalenie oceny końcowej na podstawie oceny cząstkowej – aktywnego udziału w zajęciach (100%)..</i>	
Skrócony opis: celem zajęć jest zdobycie przez studentów praktycznych umiejętności niezbędnych w pracy logopedycznej w gabinecie			
Opis: celem zajęć jest zdobycie przez studentów praktycznych umiejętności niezbędnych w pracy logopedycznej w gabinecie – omówienie zasad diagnozy oraz ćwiczenia wywoływania i utrwalania głosek najczęściej spotykanych w praktyce zawodowej.			
Zakres tematów: 1. Narzędzia diagnostyczne w prywatnej praktyce logopedycznej.			

2. Wywoływanie i utrwalanie głosek należących do szeregu szumiącego.
3. Wywoływanie i utrwalanie głosek należących do szeregu syczącego.
4. Pionizacja języka.
5. Terapia rotacyzmu.
6. Wywoływanie i utrwalanie głosek tylnojęzykowych.
7. Wywoływanie i utrwalanie głosek dwuwargowych.
8. Wywoływanie i utrwalanie głosek wargowo-zębowych.

Literatura:

A. Literatura wymagana do ostatecznego zaliczenia zajęć

A1. wykorzystywana podczas zajęć

Dawczak Beata, Spychał Izabela, *Szumki sz, ż, cz, dż: zabawy z głoskami*, Wydawnictwo Harmonia, 2011.

Gruba Joanna, *KOSF. Karty Oceny Słuchu Fonemowego*, Wydawnictwo Komlogo, Gliwice 2016.

Michalak-Widera Iwona, *Logopedyczny test dla dzieci i młodzieży*, Wydawnictwo Unikat 2, Czechowice-Dziedzice 2009.

Efekty uczenia się (z odniesieniem do efektów kierunkowych):

Wiedza: student zna i rozumie

1. zna podstawową terminologię logopedyczną (K_W06).

Umiejętności: student potrafi

2. poprawnie przeprowadzić wewnętrzną diagnozę logopedyczną oraz opracować i wdrożyć właściwą terapię logopedyczną (K_U06);

Kompetencje społeczne: student jest gotów do

3. uświadomienia sobie wpływu terapii logopedycznej na prawidłowy rozwój mowy dziecka oraz jest samodzielny w stawianiu i rozwiązywaniu problemów logopedycznych. (K_K01).

Karta przedmiotu

Nazwa: PRAKTYKA 1		Kod: 1.S2.L.PP.22	ECTS: 8
Nazwa jednostki prowadzącej przedmiot: Instytut Językoznawstwa Wydział Filologiczny			
Kierunek: LOGOPEDIA			
Poziom PRK: 7 Poziom: studia drugiego stopnia Profil: praktyczny Forma: studia stacjonarne			
Koordynator przedmiotu: Prowadzący przedmiot:			
Formy zajęć, sposób ich realizacji i przypisana im liczba godzin:		Nakład pracy studenta:	
<p>A. Formy zajęć: zajęcia praktyczne</p> <p>B. Tryb realizacji: Praktyka może odbywać się w różnorodnych placówkach i środowiskach, m.in. poradniach i gabinetach logopedycznych, szpitalach, ośrodkach pomocy społecznej, a także placówkach oświatowych (warunkiem jest przygotowanie pedagogiczne i ukończenie modułu nauczycielskiego).</p> <p>C. Liczba godzin: 160 h dydaktycznych [5 tygodni x 4 dni x 8 h (6 godzin zegarowych dziennie według specyfikacji czasu pracy pracodawcy)];</p> <p>D. Sposób zaliczenia: zaliczenie z oceną</p>		<p>A. Godziny kontaktowe: 180 h/6 ECTS Udział w praktykach: 160 h Realizacja projektu w placówce, raportowanie z realizacji projektu, prezentacja wniosków: 20h B. Praca własna studenta: 50 h/2 ECTS Przygotowanie merytoryczne i praktyczne do pracy: 50 h</p>	
Język wykładowy: język polski	Rodzaj przedmiotu: obowiązkowy	Wymagania wstępne: brak	
Metody dydaktyczne:		Metody i kryteria oceniania:	
<p>Praktyka 5-tygodniowa realizowana w różnorodnych placówkach i środowiskach, m.in. poradniach i gabinetach logopedycznych, szpitalach, ośrodkach pomocy społecznej, a także placówkach oświatowych (warunkiem jest przygotowanie pedagogiczne i ukończenie modułu nauczycielskiego) w semestrze trzecim (5 tygodni, 4 dni tygodniowo, 8 godzin dydaktycznych dziennie, co przekłada się na 6 godz. zegarowej pracy dziennie według specyfikacji czasu pracy pracodawcy).</p> <p>Zakres obowiązków jest wyznaczony przez instytucję, w której student odbywa praktykę.</p>		<p>A. Formy zaliczenia (weryfikacja efektów uczenia się) Realizacja przez studenta obowiązków określonych w Regulaminie oraz w instrukcji realizacji praktyk. Wykonywanie i dokumentowanie obowiązków wynikających z realizacji praktyki w określonej placówce (efekty: 1-3).</p> <p>B. Podstawowe kryteria ustalenia oceny Zaliczenie na podstawie dostarczonej przez studenta dokumentacji odbycia praktyki (50%) oraz opinii opiekuna praktyki (50%) (efekty: 4, 5, 6).</p>	

Skrócony opis:

Celem praktyki zawodowej jest poznanie funkcjonowania placówki, w której student odbywa praktykę

Opis:

Celem praktyki zawodowej jest poznanie funkcjonowania placówki, w której student odbywa praktykę oraz nabycie przez niego teoretycznych, a przede wszystkim praktycznych umiejętności związanych z pracą logopedy.

Zakres tematów:

Student realizuje praktykę w formie wykonywania zadań zleconych przez opiekuna praktyki w miejscu odbywania praktyki.

Efekty uczenia się (z odniesieniem do efektów kierunkowych):

Wiedza: absolwent zna i rozumie

1. w stopniu zaawansowanym zasady działania oraz specyfikę pracy placówek właściwych dla zakresu działalności zawodowej wykorzystującej kompetencje z zakresu praktycznych umiejętności związanych z wykonywaniem zawodu logopedy (K_W01).
2. w stopniu zaawansowanym praktyczne zastosowania wiedzy logopedycznej w działalności placówki związanej bezpośrednio ze specyfiką pracy logopedy (K_W02).

Umiejętności: absolwent potrafi

3. planować i realizować rozwój umiejętności praktycznych logopedy (K_U01).

Kompetencje społeczne: absolwent jest gotów do

4. wymagania od siebie i innych przestrzegania zasad obowiązujących w podjętej działalności zawodowej logopedy, dotyczących utrzymywania i podwyższania jakości prowadzonej działalności oraz kultury współpracy i kultury konkurencji (K_K01);
5. tworzenia, utrzymywania i rozwijania właściwych relacji w logopedycznym środowisku zawodowym oraz z innymi specjalistami (K_K02);
6. promowania kultury pro jakościowej w dziedzinie działalności zawodowej logopedy i podejmowania etycznych decyzji w sytuacjach wysokiego ryzyka (K_K03).

Karta przedmiotu

Nazwa: PRAKTYKA 2		Kod: 1.S2.L.PP.23	ECTS: 18
Nazwa jednostki prowadzącej przedmiot: Instytut Językoznawstwa Wydział Filologiczny			
Kierunek: LOGOPEDIA			
Poziom PRK: 7 Poziom: studia drugiego stopnia Profil: praktyczny Forma: studia stacjonarne			
Koordynator przedmiotu: Prowadzący przedmiot:			
Formy zajęć, sposób ich realizacji i przypisana im liczba godzin:		Nakład pracy studenta:	
<p>A. Formy zajęć: zajęcia praktyczne</p> <p>B. Tryb realizacji: Praktyka może odbywać się w różnorodnych placówkach i środowiskach, m.in. poradniach i gabinetach logopedycznych, szpitalach, ośrodkach pomocy społecznej, a także placówkach oświatowych (warunkiem jest przygotowanie pedagogiczne i ukończenie modułu nauczycielskiego).</p> <p>C. Liczba godzin: 320 h dydaktycznych [10 tygodni x 4 dni x 8 h (6 godzin zegarowych dziennie według specyfikacji czasu pracy pracodawcy)];</p> <p>D. Sposób zaliczenia: zaliczenie z oceną</p>		<p>A. Godziny kontaktowe: 375 h/15 ECTS Udział w praktykach: 320 h Realizacja projektu w placówce, raportowanie z realizacji projektu, prezentacja wniosków: 55h B. Praca własna studenta: 75 h/3 ECTS Przygotowanie merytoryczne i praktyczne do pracy: 75 h</p>	
Język wykładowy: język polski	Rodzaj przedmiotu: obowiązkowy	Wymagania wstępne: brak	
Metody dydaktyczne:		Metody i kryteria oceniania:	
<p>Praktyka 10-tygodniowa realizowana w różnorodnych placówkach i środowiskach, m.in. poradniach i gabinetach logopedycznych, szpitalach, ośrodkach pomocy społecznej, a także placówkach oświatowych (warunkiem jest przygotowanie pedagogiczne i ukończenie modułu nauczycielskiego) w semestrze trzecim (10 tygodni, 4 dni tygodniowo, 8 godzin dydaktycznych dziennie, co przekłada się na 6 godz. zegarowej pracy dziennie według specyfikacji czasu pracy pracodawcy).</p> <p>Zakres obowiązków jest wyznaczony przez instytucję, w której student odbywa praktykę.</p>		<p>A. Formy zaliczenia (weryfikacja efektów uczenia się) Realizacja przez studenta obowiązków określonych w Regulaminie oraz w instrukcji realizacji praktyk. Wykonywanie i dokumentowanie obowiązków wynikających z realizacji praktyki w określonej placówce (efekty: 1-3).</p> <p>B. Podstawowe kryteria ustalenia oceny Zaliczenie na podstawie dostarczonej przez studenta dokumentacji odbycia praktyki (50%) oraz opinii opiekuna praktyki (50%) (efekty: 4, 5, 6).</p>	

Skrócony opis:

Celem praktyki zawodowej jest poznanie funkcjonowania placówki, w której student odbywa praktykę

Opis:

Celem praktyki zawodowej jest poznanie funkcjonowania placówki, w której student odbywa praktykę oraz nabycie przez niego teoretycznych, a przede wszystkim praktycznych umiejętności związanych z pracą logopedy.

Zakres tematów:

Student realizuje praktykę w formie wykonywania zadań zleconych przez opiekuna praktyki w miejscu odbywania praktyki.

Efekty uczenia się (z odniesieniem do efektów kierunkowych):

Wiedza: absolwent zna i rozumie

1. w stopniu zaawansowanym zasady działania oraz specyfikę pracy placówek właściwych dla zakresu działalności zawodowej wykorzystującej kompetencje z zakresu praktycznych umiejętności związanych z wykonywaniem zawodu logopedy (K_W01).
2. w stopniu zaawansowanym praktyczne zastosowania wiedzy logopedycznej w działalności placówki związanej bezpośrednio ze specyfiką pracy logopedy (K_W02).

Umiejętności: absolwent potrafi

3. planować i realizować rozwój umiejętności praktycznych logopedy (K_U01).

Kompetencje społeczne: absolwent jest gotów do

4. wymagania od siebie i innych przestrzegania zasad obowiązujących w podjętej działalności zawodowej logopedy, dotyczących utrzymywania i podwyższania jakości prowadzonej działalności oraz kultury współpracy i kultury konkurencji (K_K01);
5. tworzenia, utrzymywania i rozwijania właściwych relacji w logopedycznym środowisku zawodowym oraz z innymi specjalistami (K_K02);
6. promowania kultury pro jakościowej w dziedzinie działalności zawodowej logopedy i podejmowania etycznych decyzji w sytuacjach wysokiego ryzyka (K_K03).

Karta przedmiotu

Nazwa: SEMINARIUM		Kod: 1.S2.L.PP.24	ECTS: 2
Nazwa jednostki prowadzącej przedmiot: <i>Wydział Filologiczny</i>			
Kierunek: LOGOPEDIA			
Poziom PRK: 7 Poziom: studia drugiego stopnia Profil: praktyczny Forma: studia stacjonarne			
Koordynator przedmiotu: Prowadzący przedmiot:			
Formy zajęć, sposób ich realizacji i przypisana im liczba godzin:		Nakład pracy studenta:	
A. Formy zajęć <i>konwersatorium</i>		A. Godziny kontaktowe: 35h/ 1 ECTS Udział w zajęciach: 30h Udział w zaliczeniu, realizacja projektu w placówce, raportowanie z realizacji projektu, prezentacja wniosków: 5h	
B. Tryb realizacji <i>w sali dydaktycznej</i>		B. Praca własna studenta: 30h/ 1 ECTS Przygotowanie do zajęć: 15h Przygotowanie do zaliczenia: 15h	
C. Liczba godzin <i>30h</i>			
D. Sposób zaliczenia <i>zaliczenie z oceną</i>			
Język wykładowy: <i>język polski</i>	Rodzaj przedmiotu: <i>obowiązkowy</i>	Wymagania wstępne: -	
Metody dydaktyczne: analiza tekstów dyskusja prezentacja		Metody i kryteria oceniania: A. Formy zaliczenia (weryfikacja efektów uczenia się) Dyskusja i praca na zajęciach (efekty 1,3,5); Praca pisemna (efekty 2,4,6,7,8). B. Podstawowe kryteria ustalenia oceny Ustalenie oceny końcowej na podstawie ocen z pracy w trakcie kursu (10%) i raportów dotyczących postępu pracy dyplomowej (90%).	
Skrócony opis: Kurs ma na celu przygotowanie studentów do napisania pracy dyplomowej z zakresu językoznawstwa (w tym logopedii)			
Opis: Student przygotowuje i przedstawia raporty z procesu pisania pracy dyplomowej a także fragmenty pracy dyplomowej.			
Zakres tematów: Tematyka kursu oscyluje wokół szeroko rozumianych badań językoznawczych (w tym logopedycznych).			
Literatura: A. Literatura wymagana do ostatecznego zaliczenia zajęć A1. wykorzystywana podczas zajęć Boć J., Jak pisać pracę magisterską?, Wrocław 2006.			

Gambarelli G., Łucki Z., Jak przygotować pracę dyplomową, magisterską, doktorską. Wybór tematu, pisanie, prezentowanie, publikowanie, Kraków 2001.

A2. studiowana samodzielnie przez studenta

Maćkiewicz J., Jak pisać teksty naukowe?, Gdańsk 1996.

Urban S., Ładoński W., Jak napisać dobrą pracę magisterską, Wrocław 2010.

B. Literatura uzupełniająca

Zgodna z problematyką realizowaną w pracy licencjackiej

Efekty uczenia się (z odniesieniem do efektów kierunkowych):

Wiedza: absolwent zna i rozumie (K_W01)

1. etapy procesu badawczego;
2. wybrane metody stosowane w badaniach w językoznawstwie (w tym logopedii);
3. na czym polegają badania jakościowe i ilościowe;

Umiejętności: absolwent potrafi (K_U01)

4. wykorzystywać posiadaną wiedzę – formułować i rozwiązywać problemy badawcze i diagnostyczne w logopedii;
5. formułować i testować hipotezy związane z podjętymi problemami badawczymi;
6. dobrać właściwą metodę badawczą;
7. stosować podstawowe zasady dotyczące ochrony własności intelektualnej i prawa autorskiego (K_U03).

Kompetencje społeczne: absolwent jest gotów do

8. samodzielnej pracy badawczej i twórczej, przestrzegając ustalonych norm prawnych i etycznych (K_K03).

Karta przedmiotu

Nazwa: PRACA DYPLOMOWA		Kod: 1.S2.L.PP.25	ECTS: 20
Nazwa jednostki prowadzącej przedmiot: <i>Wydział Filologiczny</i>			
Kierunek: LOGOPEDIA			
Poziom PRK: 7 Poziom: studia drugiego stopnia Profil: praktyczny Forma: studia stacjonarne			
Koordynator przedmiotu Prowadzący przedmiot:			
Formy zajęć, sposób ich realizacji i przypisana im liczba godzin:		Nakład pracy studenta:	
A. Formy zajęć		A. Godziny kontaktowe: 200h/ 8 ECTS	
B. Tryb realizacji		Realizacja projektu, raportowanie z realizacji projektu, prezentacja wniosków: 200h	
C. Liczba godzin		B. Praca własna studenta: 300h/ 12ECTS	
D. Sposób zaliczenia		Zbieranie i opracowywanie materiałów: 50h	
		Pisanie części merytorycznej pracy: 200h	
		Przygotowanie wstępu i podsumowania: 30h	
		Redakcja i korekta: 20h	
Język wykładowy: <i>język polski</i>	Rodzaj przedmiotu: <i>obowiązkowy</i>	Wymagania wstępne: zaliczenie Seminarium licencjackiego 1.S3.GS.PP.46	
Metody dydaktyczne:		Metody i kryteria oceniania:	
		A. Formy zaliczenia (weryfikacja efektów uczenia się) Złożenie ukończonej pracy dyplomowej (efekty 1,2,3,4).	
		B. Podstawowe kryteria ustalenia oceny Ustalenie oceny końcowej na podstawie przygotowanej i złożonej w terminie pracy dyplomowej (100%).	
Skrócony opis: Samodzielna praca studenta nad przygotowaniem pracy dyplomowej.			
Opis: Student przygotowuje i przedstawia pracę dyplomową napisaną pod kierunkiem promotora.			
Zakres tematów: Tematyka pracy dyplomowej oscyluje wokół szeroko rozumianego językoznawstwa (w tym logopedii).			
Literatura:			
<u>Dla ścieżki dyplomowania: Pisemna praca dyplomowa</u>			
A. Literatura wymagana do ostatecznego zaliczenia zajęć			
A1. wykorzystywana podczas zajęć			
Boć J., Jak pisać pracę magisterską?, Wrocław 2006.			

Gambarelli G., Łucki Z., Jak przygotować pracę dyplomową, magisterską, doktorską. Wybór tematu, pisanie, prezentowanie, publikowanie, Kraków 2001.

A2. studiowana samodzielnie przez studenta

Maćkiewicz J., Jak pisać teksty naukowe?, Gdańsk 1996.

Urban S., Ładoński W., Jak napisać dobrą pracę magisterską, Wrocław 2010.

B. Literatura uzupełniająca

Zgodna z problematyką realizowaną w pracy magisterskiej

Efekty uczenia się (z odniesieniem do efektów kierunkowych):

Wiedza: absolwent zna i rozumie (K_W01)

1. etapy procesu badawczego; wybrane metody stosowane w badaniach w językoznawstwie (w tym logopedii); na czym polegają badania jakościowe i ilościowe;

Umiejętności: absolwent potrafi (K_U01)

2. wykorzystywać posiadaną wiedzę – formułować i rozwiązywać problemy badawcze i diagnostyczne w logopedii; formułować i testować hipotezy związane z podjętymi problemami badawczymi ;dobrać właściwą metodę badawczą;
3. stosować podstawowe zasady dotyczące ochrony własności intelektualnej i prawa autorskiego (K_U03).

Kompetencje społeczne: absolwent jest gotów do

4. samodzielnej pracy badawczej i twórczej, przestrzegając ustalonych norm prawnych i etycznych (K_K03).